

LỜI GIỚI THIỆU

Tiếp theo cuốn “Thư Từ Lai Vãng tập 1”, quyển “Thư Từ Lai Vãng” tập 2 sau đây, tiếp tục ghi lại những giải đáp của Ông Tám cho những bạn đạo tu ở nhiều nơi trên thế giới, trong khoảng thời gian từ năm 1980 đến cuối năm 1981.

Tại sao lại phải đọc thơ của bạn đạo gửi cho ông Tám và tại sao lại phải đọc thơ ông Tám trả lời bạn đạo?

Thưa, vì suốt từ đầu đến cuối Tập 1, rồi Tập 2, chúng ta thấy phâng phát như chúng ta đang hỏi và ông Tám đang trả lời cho chúng ta. Chúng ta chợt tìm thấy một trình độ mà chúng ta đã trải qua, một trình độ mà chúng ta đang có, hoặc một trình độ mà chúng ta sắp đạt đến. Có một thời chúng ta đã có một tâm tình và thắc mắc như vậy mà không dám hỏi, hoặc có một thời chúng ta sẽ có những tâm tình và những thắc mắc tương tự, thì coi như ông Tám đã viết thơ trả lời chúng ta trước khi chúng ta viết hỏi ông Tám vậy.

Hơn nữa, khi đọc tâm tình và kinh nghiệm của bạn đạo, lời giảng của Ông Tám có thể sẽ giúp chúng ta mở rộng từ tâm và trí sáng, để chúng ta tự hành, tự giải, hoặc áp dụng để nhắc nhở khi gặp hoàn cảnh tương tự.

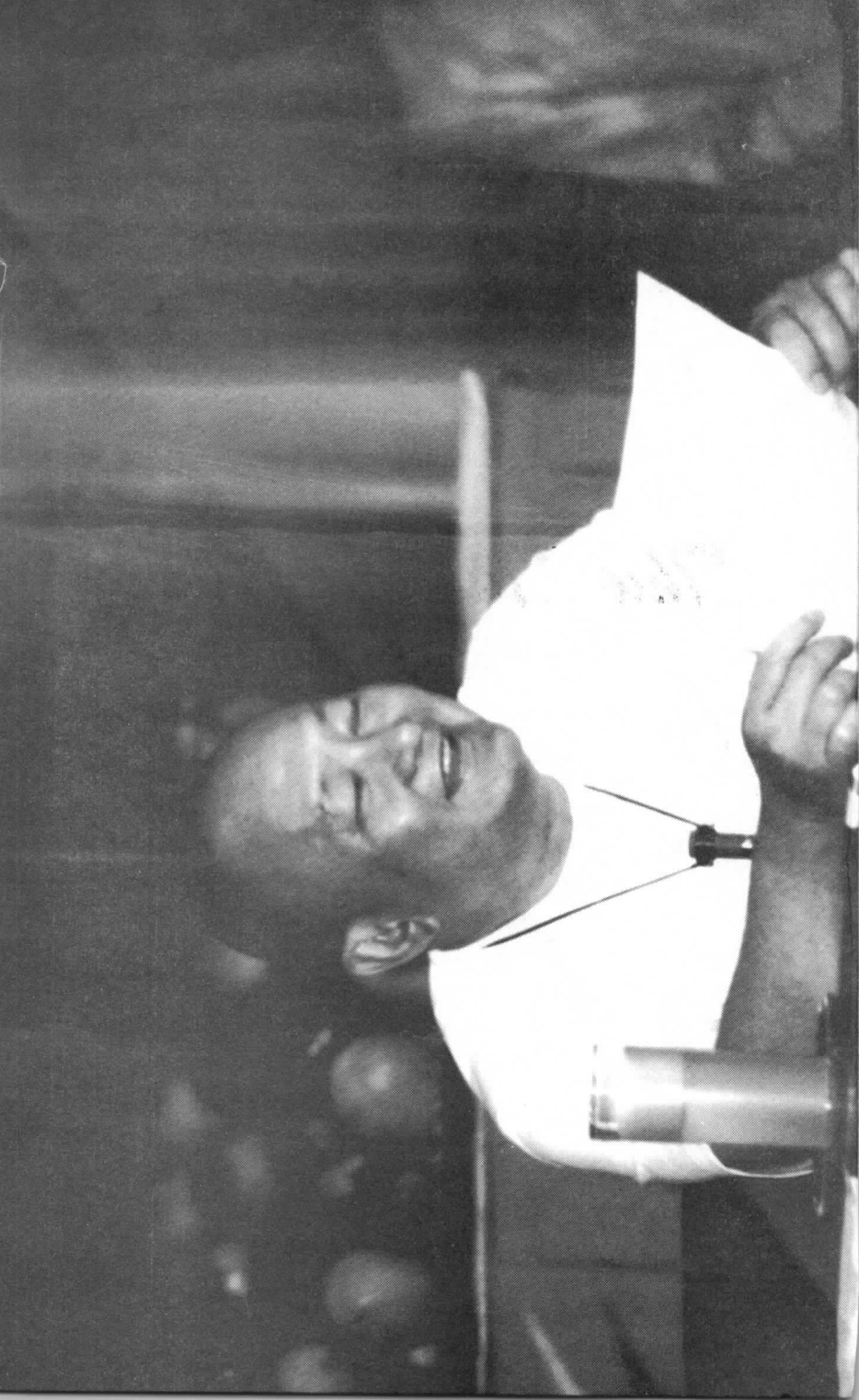
Thư viết lời lẽ thật đơn giản bằng quốc ngữ mà thường khi đọc xong, chùng như ta vẫn chưa nắm trọn được ý của ông Tám. Cho nên, xin trân trọng giới thiệu thêm một tài liệu tu học, và mong sẽ giúp ích nhiều cho bạn đạo trên đường tu học của mỗi người.

Thư Từ Lai Vãng

Tập 2

1989

HỘI ÁI HỮU VÔ VI

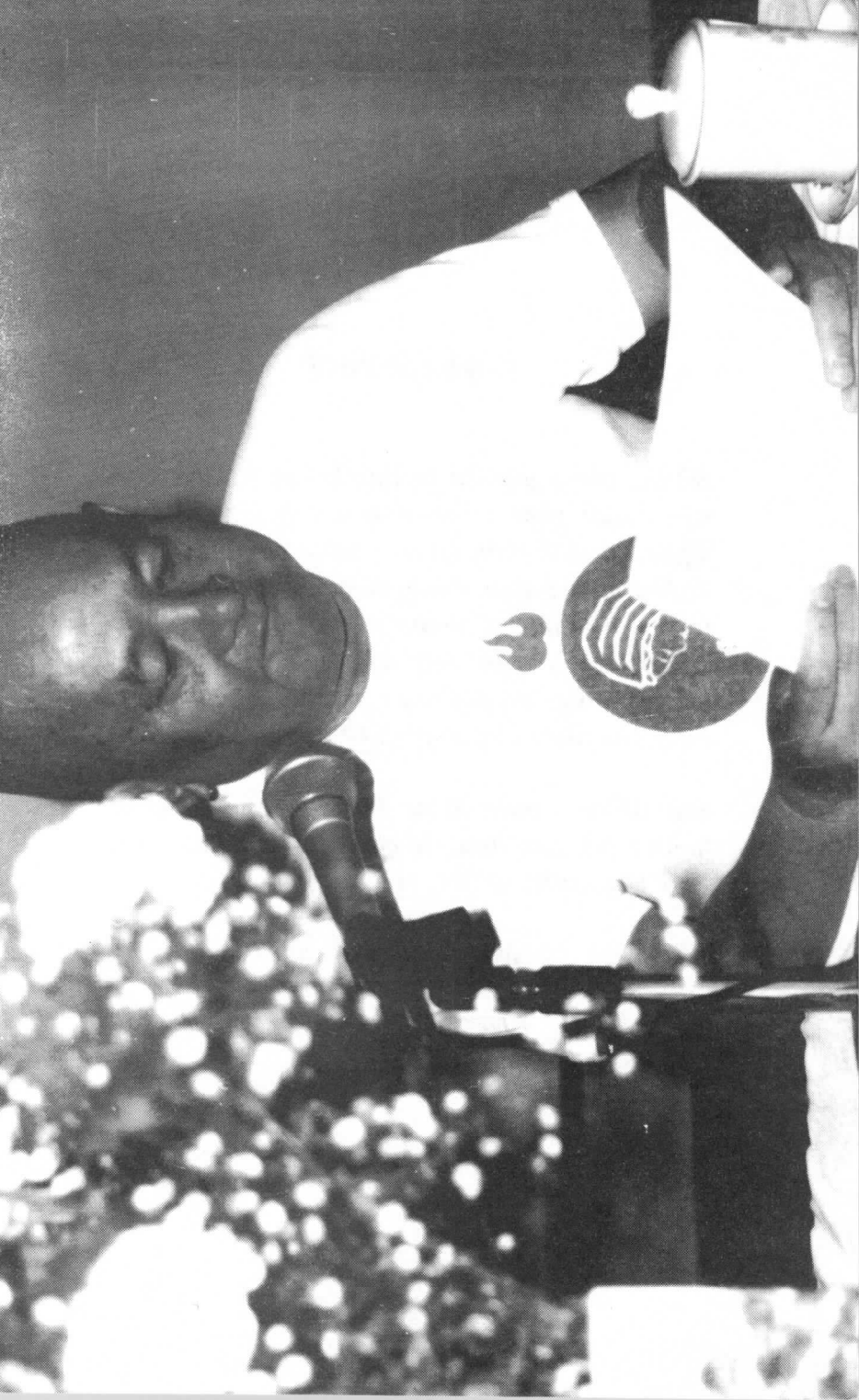
LỜI GIỚI THIỆU

Những trang giấy đã in thành văn tự, thư từ lai vãng, xuất phát từ chơn tâm đáy lòng của mọi người, đã dẫn thân tại mặt đất này, sống trong sự kích động và phản động, cùng chung đóng góp từ trước tới thanh, từ thanh tới trước, để mọi người có cơ hội tự cảm thức nguyên lý của tâm linh, hướng về sự trao đổi của tâm thức, diễn tả và xây dựng cho nhau từ giây phút khắc.

Đọc để cảm thức và tự dẫn thân vào trong mọi hoàn cảnh tâm linh, để chọn lấy một con đường thức tâm, tự tu, tự tiến, phá mê, phá chấp.

Ngày 25 tháng 4 năm 1989

LƯƠNG SĨ HẰNG

Thư Từ Lai Vãng

Thành phố HCM, ngày 26/9/80

Kính gửi anh Vĩ Kiên,

Em vừa mới lãnh xong thùng hàng của anh và XH gửi từ Phi về. Đông quá sức, phải đi hai ngày mới lãnh xong. Lãnh ở Bưu điện thì chỉ 2 tiếng đồng hồ, còn ở Hàng Không thì phải 2 ngày, có người phải 3 ngày mới xong. Bằng chứng là người vượt biên càng ngày càng đông nên hàng gửi về càng ngày càng nhiều.

Ôi, anh gửi cho em nhiều quá chừng vậy! Lúc khai thùng hàng bao nhiêu mệt mỗi của em 2 ngày qua nó bay đầu mất tiêu! Lọc căn lọc trần nó khoái ơi là khoái! Đủ đồ hết nhưng thiếu con búp bê Phi! Như vậy Phi bị trễ hội Long Hoa sao? Thùng hàng không bị đóng thuế vì mọi thứ đều dưới mức ấn định. Thí dụ như bột ngọt một kí thì không sao, vải thì 10 m trở lại được, thuốc thì 100 viên trở lại hay 10 hộp trở lại. Tất cả những loại hàng khác cũng vậy. Trên 1 kí lô hay trên 100 viên, hay trên 10 hộp là cái thặng dư đó, sẽ bị đóng thuế hoặc thu mua. Thùng hàng em không có món gì quá mức ấn định nên không phải đóng thuế.

Lúc đem quà về nhà soạn lại em đã coi y theo thư XH dặn, cắt vải ra để gửi đến Cha một cái áo dài, một cái quần đen và đủ mọi thứ linh tinh, nào là savon, kẹo, sơn móng tay, dũa, kim chỉ, kem thoa mặt, cả băng bông gòn nữa! Em biết Cha sẽ thích những món này lắm. Vì dù là Cha hay là con, đàn bà phụ nữ là khoái những cái linh tinh này lắm anh ơi! Thế nào Cha cũng sẽ nghĩ: Thăng Tám gửi đồ về cho Cha, còn gửi cả bông gòn cho Cha nữa! Ha ha! TỨC cười ghê! Em cười nhỏ nhỏ thôi

Thư Từ Lai Vãng

đó nghe! Và rồi Cha sẽ thương thằng Phật Tám của Cha nhiều hơn nữa cho biết và Cha sẽ chuyển cho anh, ha ha ... phải biết! Thôi stop chuyện đó! Nói nữa ông Tám quê phải biết!

Òi kim chỉ mà anh gửi cho em có lẽ em may tới Long Hoa cũng chưa hết mấy bịch kim đó! Còn chỉ móc nữa, khoá ghê! Em móc chắc đã tay luôn! Mấy thứ như café, ovaltine, sữa, em giao cho anh Ba hết. Anh Ba khoá mấy cái này lắm. Anh Ba thèm ovaltine, mà anh gửi về đúng lúc ghê! Còn cheese, tụi em mở ra ăn ngay, ngon phải biết! Sữa nữa! Em chả dám uống nhiều, em thì sợ mập lắm. Vậy mà có một cái thơ anh chúc cho em sớm lên cân:

Tô nô bụng phệ hợp phần giống tui.

Trời ơi! Người ta đàn bà con ghế mà chúc gì kỳ vậy ta! Rủi người ta bị mập thiệt thì còn gì là thẩm mỹ nữa! Người ta đang đẹp chứ bộ! À, em mà bị mập thiệt là em mét Cha là anh chúc em vậy đó! Có giới chúc Cha tô nô bụng phệ đi! Súc mấy! Thôi, tả oán anh quá, tội nghiệp!

Anh đi một tour, mệt hay là vui hả? Nhìn hình anh nhớ anh ghê! Piscine bên Phi cũng đẹp ghê hả anh! Ôi nhìn lại cái hồ tắm của em phát rầu, không là nước trong lòng sạch! Đứng bên hồ mà nước đen lòng rồi da mong chờ.

Cái hình bên Mỹ, bạn đạo tụ họp đông vui ghê anh nhỉ! Phật đi tới đâu, cũng có tổ uyên ương đó, cũng có nhân tình đó! Phật đúng là kẻ đa tình! Có mà không, không mà có, vô cùng vô tận! Anh đi nhiều ghê, Nhứt nữa! Vậy là anh gửi búp bê Nhật cho em đó hả? Trẻ

Thư Từ Lai Vãng

trung ghê ta ơi, mặc áo thêu nè, quần nâu ống rộng nè, mode ghê! Tay xách cặp nữa! Đẹp trai phải biết! Giống tư sản mại bản bụng bự! Nói vậy chứ cái bụng đẹp lắm, không có phệ lắm đâu! Chỉ hơi to to thôi!

Nhìn hình anh, em tự nghĩ, Phật phải vậy! Phật phải văn minh mới độ văn minh được chứ! Thời này mà Phật bận áo cà sa đi độ người, chắc chẳng ai chịu theo!

Thôi vài lời em gửi đến anh, cảm ơn anh rất nhiều những gì anh gửi cho em. Hành động anh cũng làm em sáng thêm. Hồi đó tánh em rất rộng anh à! Nhưng bây giờ càng rộng hơn! Quần áo em không có nhiều như trước nhưng ai cần đến em cho liền. Tiền bạc cũng vậy. Cho những thứ đó chỉ là phương tiện cho ta sống để tu thôi. Tại sao còn ngu ngốc mà ôm nó thật nhiều, giữ nó thật kín, chia xẻ hết cả! Tất cả là của Cha trong tình thương yêu mọi người anh ơi! Cho nên em đã tập cho, cho cả vật chất lẫn tình thương, cả phương tiện em đang có!

Kính chào anh.

LH

Montréal, ngày 26/1/81

LH,

Vui được đọc thơ của LH đề ngày 26/9/80. Được biết LH đã nhận đủ đồ và vừa ý, đã góp công dâng lên Cha những món cần thiết.

Tình thương quảng đại bao la của LH càng thanh nhẹ hơn. Yêu muôn loài vạn vật, yêu sự sống động nguyên căn xuất phát từ cọng cỏ cho đến bầu trời thanh nhẹ.

Ồi! Hạnh phúc biết bao, sự trường cửu tiến hóa của muôn loài vạn vật, nằm trong định luật hóa hóa sanh sanh, sanh sanh hóa hóa. Những món ngon vật lạ của đời này chung qui cũng qui về chữ KHÔNG! Chính chữ KHÔNG là chánh, là ngon, là thanh tịnh. Chúng ta đang sống trong thế xác tham muốn thúc đẩy từ giờ, từ phút. Nào là thương yêu, mến cảm, thương tiếc, sắc đẹp bề ngoài, rồi tiến tới sự xây dựng của bên trong, nhiên hậu mới hòa đồng với mọi giới. Khung cảnh khắt khe là khung cảnh dễ từ bỏ nó, và vượt đến nơi thanh nhẹ hơn. Còn chấp nhận thì sẽ đạt cả hai. Sự nặng trọc lại được hòa đồng. Còn sự thanh nhẹ lại càng du dương hơn.

LH lần lượt đang sống với mọi trạng thái. Bao nhiêu sự thắc mắc đến với LH hàng ngày, đến xế chiều rồi mọi việc cũng phải xong. Thế gian này không có cái gì giá trị bằng hư không đại định. Chẳng có gì chiến thắng nó và chẳng có gì chẳng nhờ nó.

Thư Từ Lai Vãng

Động loạn xưng danh anh hùng. Thanh tịnh thì mới biết mền cảm hư không. Hư không là đấng Cha lành tuyệt diệu, xoa dịu tâm hồn chúng sanh khi cần. Muôn loài vạn vật đồng sống trong nhịp thở của hư không. Ôm ấp Ngài và hôn hít Ngài mà không hay. Cha ở đâu? Cha ở nơi nào? Máy ai đã thấu đáo. Hoàn hành trong sự chậm trễ, sân si buồn bực, trách Trời than Đất vì bản tánh lười biếng, tránh nặng tìm nhẹ đó thôi. Còn người thực hiện Vô Vi thì lúc nào cũng phải chấp nhận để tự vượt qua mọi sự ô trược và tự đạt tới thanh. Ai ai cũng phải gánh một gánh nặng là vạn linh trong tiểu thiên địa, chưa tiến kịp thời. Có thương yêu mới có thanh tịnh. Có thanh tịnh thì mới tìm ra Chân Lý. LH được sự sáng suốt ở ngày nay cũng nhờ sự kích động và phản động của mọi nơi mọi giới, nhiên hậu mới kết thành được một tia sáng trong Chân Lý.

Chúc LH vui và đứng vững trong tinh thần cầu tiến về văn minh của Thượng Đế là Tình Thương và Đạo Đức.

Kính thư,

LSH

Thư Từ Lai Vãng

Thành phố HCM, ngày 15/10/80

Kính gửi anh Vĩ Kiên,

Lại viết thư gửi anh. Sao con nhỏ này kỳ ghê anh ơi! Em đã ra lệnh cho nó không được viết thư lộn xộn nữa, mà sao nó cứ muốn viết thư cho anh hoài!

Anh ơi, em chịu thua nó rồi. Anh chửi nó đi! Chửi nó thật nặng đi, cho đáng cái mặt nó, cái mặt M/M!

Ý, mà khoan chửi hà! Em kể cho anh nghe cái này.

Mấy cuốn chỉ crochet mà anh gửi về cho em đó, em đã móc xong một cái áo rồi anh ơi. Cuộn màu nâu, màu marron thật đẹp. Anh biết không, lúc em mặc vào, trời ơi, đẹp hết xẩy. Đẹp ác ôn, đẹp dễ sợ, đẹp như là là ... là gì ta? Là M/M đó. Anh có quen ai tên M/M không? Anh có biết cái bản mặt M/M không? Đẹp dễ sợ anh ơi. Đẹp đến nỗi sợ luôn đó anh. Và định luật của Cha: Cho nên thịnh phải suy, vinh phải nhục, đẹp phải xấu. Cho nên chẳng ai đẹp bằng M/M, mà cũng chẳng ai xấu bằng M/M, xấu hết xẩy. Xấu ác ôn. Xấu dễ sợ. Xấu vô cùng tận.

Anh biết T. chứ? Hôm nọ cô ta gặp em, cô ta liền nói: “Trời ơi, lúc này chị Ba đẹp ghê ta ơi! Giống như là búp bê. Búp bê thế giới về đây nhiều quá vậy chị Ba? Búp bê VN phải xuất ngoại chứ? Cho người ngoại quốc biết mặt búp bê thứ thiệt VN”. Anh biết không, cô ta xúi em đi đó anh. Ở đây lúc này ai cũng tính cái vụ đi. Năm nay Cha mà không chuyển, chắc nhiều đứa con của Cha ra đi lắm anh ơi.

Cô A. nữa. Cô ta chọc em: Chị Ba lạnh lùng vẫn nhớ thương ai? À, ra cô ta coi cái hình mà anh gửi về có mấy câu thơ đó. Thế là gặp em, cô ta: “Lạnh lùng vẫn nhớ thương ai”. A ha! Ông Phật làm trò hay ghê ta ơi! Đón kịch thật tài.

Thế gian này mọi người đang diễn kịch mà không hay. Mọi sân khấu vĩ đại và Cha đang đạo diễn một đại bi kịch tuyệt vời. Cha đang lột trần những trạng thái đau khổ, những khía cạnh đau khổ, những cảnh đau khổ.

Cha diễn thật là hay. Nhưng có nhiều khán giả họ không thích coi bi kịch mà họ chỉ thích hài kịch, cho nên họ ra đi. Nhưng tìm đâu bây giờ? Trong một bi kịch này, nếu họ nhận xét một chút, họ sẽ thấy hài kịch trong đó. Và họ sẽ cười, cười chảy nước mắt.

Vĩ Kiên ơi, hay, hay vô kể. Cha là nhà đạo diễn đại tài thật. Cha diễn khóc thật hay, mà cười cũng thật hay, thật giỏi!

Ôi, cả thế gian đang làm tuồng, tuồng ông, tuồng cha, tuồng thằng, tuồng con. Rồi khóc, rồi cười. Trong đó mống mòng trong vô minh và ... À, mà thôi, tới đó ngưng lại. Em kể một hồi nữa chắc anh sẽ mệt, em chỉ muốn anh vui khỏe thôi.

Như anh nói trong băng đó: “Tui sống đây cũng đau khổ vậy. Hàng tuần tui sống với biết bao tâm tư đau khổ. Ông lại nhà tui coi coi, cả đồng thư, toàn là những tâm tư đau khổ. Không có cái thơ nào viết: À, bữa nay tui cưới vợ, mời ông Tám đi sung sướng với tui một bữa. Mà toàn là thư viết toàn là sự đau khổ: Tôi mới bị vợ

Thư Từ Lai Vãng

bỏ, tôi mới bị gì gì đó...” Trời ơi, Phật mà than khổ hả ta ơi? Đáng lẽ em than mới phải. Anh biết không, sáng em mở mắt ra đã có người tới kể chuyện khổ cho em nghe. Bị cái này, bị cái kia ... Mặc áo đi ra đường thì cũng thấy toàn cảnh khổ. Những gương mặt hốc hác lo âu, vì thiếu tiền. Những đôi mắt hăm sâu, vì thiếu gạo. Những cái áo bạc màu, rách vai, rách lưng, vì thiếu vải. Ôi, còn cả đồng nữa.

Nước mắt em lại rơi rơi, tình yêu thương dâng tràn, nhưng em giúp được gì cho họ bây giờ? Quần áo đồ đạc vật chất em có, bây giờ có đem ra cho hết cũng chỉ trong một ngày là hết sạch. Và rồi mai này một nọ, em giúp họ được gì? Em đâu làm cho họ no tâm hồn được? Tâm hồn họ vẫn luôn bị đói rách. Em phóng tư tưởng tình thương tốt lành cho họ, nhưng ôi, tình thương của em, chúng sinh của em vẫn còn thiếu thốn. Em phóng cho ai bây giờ? Rốt cuộc thì chỉ có những giọt nước mắt thương cảm vậy thôi.

Nhưng có đôi khi, tự nhiên em trở nên lì lợm, lạnh lùng kinh khủng. Những cảnh khổ trước mặt em, nhưng lòng em bỗng nhiên dửng dưng lạnh lùng. Không một giọt nước mắt thương hại họ và thấy rằng: Tốt chứ sao. Họ đau khổ, họ sẽ được tiến hóa. Và rồi em không một xót thương. Có khi em tự nghĩ: Tại sao lúc đó em vô tình cảm đến như vậy? Nhưng có lúc ...

Ý, mà thôi lại quên, kể những chuyện khổ cho anh nghe mãi. Anh đã sống quá nhiều với những tâm tư đau khổ rồi.

Tiếc quá. Em là đàn bà, chứ nếu em là đàn ông, em sẽ cưới vợ, và rồi em sẽ mời ông Tám đi sung sướng với em, ông Tám dám đi không?

Ê, lêu lêu, ông Phật mắc cỡ! Cái mặt đỏ lên rồi. Ê lêu lêu! Ý mà không phải đỏ vì mắc cỡ mà vì ... vì có bệnh lên máu!

Ông anh của tôi ơi! Lúc này ông làm hăng thuốc, chắc mặc sức mà uống thuốc. Bờ tèo ơi, hết bệnh luôn chưa? Hay là khi nào gặp đàn bà con gái bệnh mới trở lại hả bờ tèo? Bờ tèo có đi giảng đạo, nếu có rảnh thì ghé qua nước Thụy Điển, chắc chắn là có nhiều cô tu lắm đấy! Và bệnh lên máu của bờ cũng chắc chắn là hết ngay đấy! Bờ biết nước Thụy Điển không? Bờ rành vụ đó lắm mà! Ha ha, lêu lêu!

Hôm nay em viết anh đọc có vui không? Em đang chọc anh đó. Anh cười với em đi. Cái mặt dễ ghét. em phá quá phải không anh? Anh đừng trả lời thơ cho em nhe. Em biết anh đang bận lắm. Anh nhiều việc lắm. Đáng lẽ em không viết thơ cho anh mới phải. Mất thì giờ anh quá. Đọc thơ em, anh đã mất biết bao nhiêu phút quý giá của anh, rồi còn phải trả lời nữa. Mất thì giờ anh lắm. Anh hãy dành thì giờ đó, tờ giấy đó, trả lời những thư khác đi. Vì nhiều người khác đang cần đến anh lắm. Em không sao. Khi viết thơ gửi đến anh là tư tưởng em đã được sung sướng hạnh phúc rồi, đã hưởng điển của anh rồi. Tư tưởng em sung sướng vô cùng khi cảm giác anh khắp cả, khắp nơi, bâng bạc trong những ảnh, những tư tưởng, trong tâm hồn em.

Anh đâu có xa em. Anh đang ở gần em, rất gần, ngay em. Anh là em. Em sung sướng. Vĩ Kiên ơi, em đang

Thư Từ Lai Vãng

hạnh phúc! Hạnh phúc khi hiểu em, hiểu Vĩ Kiên, hiểu thêm một chút. Tâm hồn em trưởng thành vững mạnh.

Ôi, hạnh phúc sung sướng tuyệt vời. Hôn anh. Hôn mãi. Hôn hoài.

Kính chào anh,
LH

Montréal, ngày 28/1/81

LH,

*Thơ về trêu ghẹo đủ điều
Có thương có ghét có nhiều chuyện hay
Hiểu sâu hiểu rộng hàng ngày
Vô cùng sắc xảo đổi thay đủ bề
Kẻ khen áo đẹp sợ quê
Dịu dàng khoe sắc muôn bề cảm thông
Vô Vi sân khấu viễn vông
Xứ nhà không ở, định đông nơi nào
Đi đâu biển rộng trời cao
Thiên đình qui định nơi nào cũng xong
Một ngày hai buổi lòng vòng
Trả vay, vay trả phải tòng thế sanh
Cha Trời qui định phải hành
Xứ người tạm trú cũng thanh trược hòa*

Lo tu tiến bước càng xa
Qui về thiên cảnh chan hòa tình thương
Chớ lăm vật chất mở đường
Tạo nguy thảm kịch khó lường thế tình
Sanh ra chỉ có một mình
Chết đi chỉ có tâm linh hợp thời
Khuyên người tại thế nhớ Trời
Tiến lên sẽ tới đến nơi dung hòa
Chớ nên lăm cảnh xa hoa
Hồn không cứu thoát, làm quà cá ă
Mỗi phần nhiệm vụ mỗi tầng
Hư không nương tựa Thánh Thần nể nang
Bình tâm vững chí khai màn
Chờ ngày tái ngộ tâm an hòa đồng
Xứ người vẫn khổ bông lông
Không tu, không tiến lại trông thêm gông
Việt Nam tuy khổ thông dong
Khí trời không buộc mùa đông mùa hè
Ý Trời đang chuyển muôn bề
Nơi nào cũng phải tạo mê tạo buồn
Người tu quyết định về nguồn
Dù cho đau khổ phần Hồn vẫn đi
Lấy không làm đích hợp thì
Phần Hồn bất diệt dự thi hoài hoài
Tâm ta có sẵn cảnh dài
Đi đâu cũng vậy cũng ngày với đêm
Đàn bà Thụy Điển vẫn êm
Vấn yêu âm nhạc, yêu điều Phật Tiên
Không nên nắm đũa gây phiền
Có người ô trược, người hiền tự tu
Học bài phải học chữ ngu
Thân hình uể oải chán du giao tình

Thư Từ Lai Vãng

Cũng là phương cách giải minh
Cha bày học hỏi tạo tình giả chơn
Đê xôm đặt để bốn chân
Rốt cùng cũng phải gãy lưng lết giò
Hiếu đời minh đạo hết lo
Đi đâu cũng vậy cũng do tâm người
Liên Hoa trêu gheo vui cười
Sống chung trạng thái người người như nhau
Liên Hoa đang đóng phim màu
Thư Từ Lai Vãng ghi sâu phát quà
Ai ai cũng biết Liên Hoa
Hai Không lai vãng tặng quà tình yêu
Nghe qua già trẻ đạt siêu
Toàn là Chân Lý, yêu nhiều giải tâm
Trong băng khi khóc khi tâm
Lý chơn giải tiến âm thầm sửa sai
Vạch đường dạy trẻ thật thà
Có ghen, có ghét, có hòa với nhau
Vô Vi sân khấu đủ màu
Cha Trời ẩn chứng làm bầu càn khôn
Hai Không kếp chánh ôn tồn
Liên Hoa gay gắt, khéo khôn đủ bề
M/M khó chịu không chê
Hai Không khi khóc, khi chê hai người
Chờ Cha chấm điểm tươi cười
Hạ màn mới rõ chính người là ai
Thơ này lưu lại hoài hoài
Tặng cho hậu thế sửa sai tiến hoài.

Thư Từ Lai Vãng

Kính thư,
LSH

Thành phố HCM, ngày 12/10/80

Kính gửi anh Vĩ Kiên,

Một búp bê Vô Vi đã về 4 nước, đã về tận trường thi: Tây, Tàu, Nhật, Mỹ. Hello! Bất tiếng nào anh biết xứ nào chứ?

Anh đi một tour xa, vòng quanh thế giới, gieo được bao nhiêu giống? Anh Phật của tôi, ông Phật thật đa tình. Đâu cũng có nhân tình. Ghét cái mặt ông ghê, sao tôi tức cái mình. Càng tức càng ráng tu, nhưng sao vẫn còn ngu, vẫn còn thương, vẫn còn nhớ.

Ôi, tức quá. Thật ngu. Tại sao tôi yêu ông? Là yêu kẻ không lòng. Ông ơi, tôi khóc đây. Nhớ quá cái mặt ông. Ông đi đâu luôn đi. Sao không trả lời tôi? Thương yêu, nhớ ông hoài. Ôi, tôi tu để mà chi?

Vĩ Kiên, em nhớ anh. Nhớ! Nhớ! Khối điển thanh. Vĩ Kiên, Vĩ Kiên ơi. Anh ở đâu hả anh? Anh đang ở tìm em. Vậy mà em cứ mãi ... Thôi, không thềm viết nữa.

LH

Thư Từ Lai Vãng

Montréal, ngày 28/1/81

LH,

Tứ cường về hội, hello
Búp bê đại diện ra vô hợp hòa
Không ăn không nói, ca va
Thị Sang hòa hợp làm Cha thế trần
Dạy cho hiểu rõ mỗi phần
Tình thương quán quít ngồi gần bên Cha
Đáy là hạnh phúc chan hòa
Trí khôn nhân loại tạo ra hình hài
Xinh tươi biểu lộ mặt mày
Kẻ Âu, người Á chẳng sai chút nào
Liên Hoa ngắm nghĩa an bài
Hòa đồng tôn giáo tránh sai tránh lầm
Cha Trời ban lý diệu thâm
Thức tâm chậm trễ tiến tầm nguyên lai
Các người hội họp bàn hoài
Chung qui chỉ có mở đài khai tâm
Đất Trời chuyển hóa diệu thâm
Trong sanh có diệt âm thầm ra đi
Thâm tâm phải nhớ gắng ghi
Sân si có hại, khó vì chúng sanh
Thương yêu là lối thực hành
Đến đâu cũng có hóa sanh chơn tình
Vị tha phát triển vì mình
Tình thương bao phủ chơn tình ban khai
Chẳng còn suy nghĩ lầm sai
Chung lo phát triển tiến hoài không ngưng
Liên Hoa nước mắt rưng rưng
Vì yêu ông Phật không ngừng nhớ thương
Ấy là phước đức chơn đường

Đạt thành đạo pháp tạo gương thế trần
Càng thương càng tiến càng gần
Góp phần xây dựng mỗi tầng thăng hoa
Chẳng còn trú ngụ trong nhà
Hôn thời xuất phát hương quà Trời ban
Thương tình chiếu độ Thị Sang
Vượt qua cảnh khổ Thiên đàng tự đi
Nhớ thương mặt Phật cũng vì
Muốn tu đến đích sân si chẳng còn
Tâm tình vẫn xét nỉ non
Cảnh vui xuất hiện chẳng còn lo âu
Thế gian vạn lý đối đầu
Tâm ta tự sửa nhiệm màu quang khai
Ước mong phát triển hoài hoài
Học ngu tiến đến chân đài thực chân
Nhấn là phát triển tùy cơn
Động là tâm tối quên ơn Cha Trời
Bình tâm thanh thần mở lời
Khuyên người tránh khỏi những nơi bất hòa
Tâm thời hướng thượng phóng xa
Trung tâm sinh lực chan hòa nơi nơi
Tiến theo kích động của Trời
Học cho minh lý tự rời tham sân
Liên Hoa đang góp một phần
Tình thương xây dựng tùy tầng thấp cao.

Kính thư,
LSH

Thư Từ Lai Vãng

Thành phố HCM, ngày 21/10/80

Kính gửi ông Đại Dê,

Kính chào ông Đại Dê,

Ông đi một tour về chắc bị dê dừ luôn phải không ông? Khi nào sắp sửa đi nữa, ông nhớ thoa kem da mặt chút, chớ thôi hư đi uống lăm. Còn lỗ mũi nữa, chắc phải gắn cái lỗ mũi sắt vào mới chịu nổi.

Trời ơi! Tôi cảm thấy tui dê kinh khủng rồi mà so với ông thì chẳng thấm vào đâu hết. Ông mới đúng thật là Đại Dê. Đi đâu cũng có nhân tình, cũng bõ, cũng bịch. Làm tôi phải học ghen vì ông. Vừa xong thì họ chọc tức nữa. Sao ông dạy tôi nhiều bài ghê ta ơi. Cả tuần nay, tôi đang tức trí quá mà nghĩ không ra.

Bê có viết thư về cho ta, có kể đủ cả chuyện mà nhà mi tới Inglewood. Nào là rối cả phi trường, nào là dành dặt mi, nắm tay nắm chân, rồi chụp hình chung. Rồi mi đi đâu thì cái đuôi dài thòng theo. Rồi hun mi tới muốn hư da mặt và sút mũi luôn. Đáng kiếp! Ai biểu có cái mặt ai cũng thương và cả đồng chuyện nữa.

Nhưng những chuyện đó chẳng có gì làm cho ta tức trí cả. Nhưng có một câu Bê viết làm ta suy nghĩ mãi và khổ trí. Bê viết: “Mợ Ba biết không, ông Tám nhắc đến mợ Ba luôn và khóc vì mợ Ba hoài đó”.

Trời ơi, kỳ vậy. Sao nhà mi khóc vì ta? Ôi ta đang làm lỗi gì chẳng? Ta khóc vì ta yêu mi, nhớ mi. Ta nghĩ về đạo đức. Tức trí thì ta khóc. Ta buồn thì ta khóc. Nghĩa là ta bị động nên ta khóc. Còn mi thanh tịnh mà tại sao mi khóc? Mi khóc vì nhớ ta à? Cái đó bị động

nên ta khóc. Cái đó vô lý. Mi đâu yêu ta? Hay là mi thấy ta bê trễ công phu, cận kề rồi mà không tu tiến? Hay là mi tội nghiệp ta đang sống trong cảnh thiếu thốn? Hay là mi thấy một cái khổ nạn sắp tới cho ta? Hay là nghiệp ta còn nặng nề ô trược? Hay là ... trời ơi, hay là cái gì?

Ta nghĩ lung tung chuyện mà không hiểu được cái nguyên nhân nào là đúng. À, hay mi đang đóng trò, đang làm cái tuồng khóc? Phải rồi, cười hay khóc cũng vậy thôi. Nhưng phải có nguyên nhân chứ. Tại sao mi khóc? Trời ơi, nói cho ta nghe với, ta năn nỉ mi đó!

Cả tuần nay đầu óc ta miên man về cái câu Bê viết: “Ông Tám khóc vì vợ Ba hoài đó”. Tại sao khóc vì ta? Hãy nói cho ta biết đi. Nếu mi không chịu nói, ta có ngày nổi cơn lên, sẽ đi qua tới Canada để hỏi tội mi. Coi chừng cái lỗ mũi mi đó. Tội mi nặng lắm. Tội Đại Dê. Cái tội làm ta thương mi, khóc vì nhớ mi. Mi cười rồi bây giờ mi khóc. Tội nặng nữa là gửi quà về cho ta hoài. Tội nữa là lấy thơ của ta đưa cho mọi người xem. Cái tội là tên Vĩ Kiên làm ta kêu hoài. Cái tội làm cho ta tu, dạy cho ta sáng. Cái tội ... trời ơi, nhiều quá, kể không xiết, Vĩ Kiên ơi!

Trời hôm nay mưa tầm tã đã hai ngày rồi đó. Lại có bão ở đâu nữa rồi. Ngoài trời mưa gió bão bùng, trong tâm ta cũng náo nùng với mưa.

Vĩ Kiên ơi, em nhớ anh quá. Cả tuần nay em lại rối trí về anh thêm. Cái thiện, cái ác đối chọi trong tư tưởng em. Em yêu anh đúng hay là sai? Đúng hay sai gì cũng là giả. Nhưng sống trong cảnh giả phải bị giả. Tư tưởng em nhắc đến anh hoài. Làm anh bị lôi kéo vào cái động

Thư Từ Lai Vãng

loạn của em chẳng? Em yêu anh, có làm những người khác thương anh hay thương em họ buồn chẳng? Hoang mang chẳng?

Đối với những phong tục xứ khác thì em yêu anh là việc thường tình. Nhưng phong tục VN, ôi bao nhiêu trói buộc. Hành động này, tư tưởng này phải dứt bỏ. Hay cứ yêu? Phải dứt bỏ yêu anh. Ôi đau khổ. Còn cứ việc yêu anh? Không sao đâu Vĩ Kiên ơi! Em có đang làm lỗi không anh? Nói cho em biết. Xin anh đừng nuông chiều phạm tính của em. Nếu sai, em sẽ sửa sai. Vĩ Kiên ơi, em luôn khổ trí về bản tánh yêu của em. Một loại đàn bà quá lãng mạn. Lãng mạn có xấu không anh? Em luôn khổ trí, Vĩ Kiên ơi! Tại sao anh khóc? Hãy nói cho em nghe đi. Trời thì có cười, có khóc. Nhưng Phật là thanh tịnh mà anh.

Thôi em ngưng bút.

Rất mong thư anh.

Kính thư
LH Bé Bé

TB - Không dám hôn anh vì sợ da anh còn đau lắm. Vuốt bụng bự anh một cái nhẹ. Nhè nhẹ thôi. Không xẹp bụng đâu mà sợ.

*Đầu trục, bụng phê, sao ta thương tệ?
Thật đúng Đại Dê, ai cũng không chê!*

Đổi lại đi!

Montréal, ngày 29/1/81

LH,

*Khóc vì nhớ kẻ u mê
Không lo tu tiến, lo bề thương yêu
Biết tu thật sự là yêu
Khai thông thể xác là điều đáng yêu
Có đời có đạo mới siêu
Chờ hoài chẳng thấy tạo điều giác tâm
Liên Hoa học gánh, học tầm
Con đường Chân Lý siêu âm thoát phàm
Trời mây hóa cảm luận đàm
Giúp cho người tiến tự am hiểu tình
Lý Trời quả cảm đẹp xinh
Liên Hoa cũng đẹp tự mình tiến lên
Làm thịnh chó vọi siết rên
Con đường tiến hóa vững bền mà đi
Phá mê, phá chấp hợp thì
Lãnh thêm nhiệm vụ tự ghi tiến lần
Dù cho ngũ tạng cân phân
Pháp luân sáng suốt góp phần khai tâm
Chẳng còn cố chấp sai lầm*

Thư Từ Lai Vãng

Sửa mình là chánh mở tâm đến nơi
Trời mưa là chuyện ông Trời
Ta lo tự sửa sớm rời thế nhân
Làm sao tránh khỏi cán cân
Công bằng phân xử mỗi phần khác nhau
Lo tu chớ có cầu nhau
Trời cho là có, trước sau dung hòa
Bình tâm chấp nhận thăng hoa
Thử ta đủ thứ vẫn hòa với mi
Hai người là một nhớ ghi
Đồng hành chơn pháp ta thì tiến lên
Vun bồi ý chí vững bền
Tâm thanh tự đạt chẳng quên Cha Trời
Liên Hoa ý chí như Trời
Cứ lo phát triển lập đời Tân Dân
Vượt buồn, vượt hận rõ cân
Công bằng Tạo Hóa thăng trầm nơi nơi
Lý kia luận xét mở lời
Cha Trời ban dạy đời đời chuyển xoay
Chung qui cũng một ông Thầy
Ngày đêm dạy dỗ cô mày thăng hoa
Tâm hồn thăng trưởng vui hòa
Cả nhà khoan khoái phân qua việc đời
Chẳng ai hung dữ hơn Trời
Nhưng Ngài vẫn đợi người người sửa sai
Liên Hoa tự sửa vui hoài
Chờ Ngài đón tiếp thiên đài mến yêu.

Kính thư,
LSH

Montréal, ngày 3/2/81

VA con,

*Xem hình nhớ lúc vui sum họp
Quán quít xung quanh đợi giải bày
Thương nhớ vô cùng sao hủy được
Nhứt tâm hướng đạo sẽ vui vầy*

*Vui vầy tâm thức giải khuây
Nhớ con Thầy nhớ ngày ngày chẳng quên
Lòng con phát nguyện lập nền
Thương yêu vô tận giữ bền khi tu
Chẳng còn sai đoán mê mù
Tâm con sáng suốt an du đời đời
Nơi mô cũng đất với Trời
Thư con Thầy đã chuyển đời Thái Lan
Ở đi thiên ý chuyển bàn
Lo tu là chánh là đàng khai tâm
Pháp mẫu siêu diệu thậm thâm
Hồn con vô tận dương âm hợp hòa
Tập trung lục tự Di Đà
Khai thông đời đạo tự hòa nơi nơi
Sống chung khung cảnh đất trời
Một tâm, một cảnh, một nơi dung hòa
Gởi cho người đạo ở xa
Tâm hòa cung chúc tiến qua cõi lòng
Chẳng còn lặn dạn long đong
Mong lần dẫn tiến hòa đồng cảm minh
Hình nay đã tỏ trọn tình
Được, An, Ngẫu, Sáu, Ba, Bình, Phú, Lâm*

Thư Từ Lai Vãng

*Từ nay xin nguyện một lòng
Tự tu, tự tiến, tự tòng thiên cơ
Kính mừng gia trưởng bạc phơ
Cùng chung đường vạn hợp cơ thiên đình.*

Thầy của con,
LSH

Montpellier, ngày 26/1/81

Thân mến gửi bạn TN,

Rất lâu không nhận được tin của em. Vậy em và gia đình vẫn mạnh khỏe cả chứ? Các cháu vẫn ngoan và đi học đều chứ? Chị trông tin em mãi mà chẳng được.

Hôm nay lại sắp Tết rồi. Đời chị chẳng có gì vui cả. Sống ở xứ này thật là khổ, mãi đến nay mà vẫn không tìm được việc làm. Chị đã biên thư cho chị Đ., mà vẫn chưa nhận được tin gì cả. Luôn cả M. chị cũng nhận được một tấm carte visite nhỏ, M. có ý muốn giúp chị chút ít. Và trong lúc ấy, vì quá khổ, chị cũng có xin M. giúp đỡ chị chút ít. Vậy khi nhận được thư này, em làm ơn nói với M. dùm thôi, chị có sống qua ngày được rồi. Chị xin chân thành gửi đến M. sự biết ơn của chị.

Em ôi, sao em không chuyển cho chị sách vở về thiên đường hết vậy? Số chị khổ quá, con nuôi lớn lên, không ăn học, đi chơi suốt ngày, đua đòi theo chúng bạn, và ăn cắp về nhà. Chị rầy la, nó chửi lại. Chị muốn thừa và giao nó cho chánh phủ nhưng lại sợ tội. Mà để ở chung thật khổ. Số kiếp chị quá nặng, chắc là kiếp

trước chị không tu nên kiếp này phải chịu tất cả. Thôi chị sống được ngày nào hay ngày đó.

Sống xứ này chẳng biết bao giờ mới tìm được việc làm. Khổ quá!! Học thì học chẳng vô. Đầu óc quay cuồng. Buồn quá!

Thôi chị viết thư này thăm em, kính thăm ông xã em và các cháu. Kính thăm Thầy nhiều sức khỏe. Chị chẳng biết còn đủ can đảm để sống thêm chẳng? Kính gửi lời thăm M. dùm chị nghe em. Tết sắp đến chị mến chúc gia đình em được vạn sự như ý và luôn luôn may mắn trong trường đời.

Thương mến rất nhiều!
D.

Montréal, ngày 3/2/81

N.D.

*Vương thiên qui định luật trung dung
Thị tiến không ngừng nơi chung đặng
Ngọc quý trường tồn nơi giác giới
Dung hòa đời đạo hợp chơn dung*

*Chơn dung nguyên bản phần Hồn
Do Trời qui định hít hôn của Trời
Phân ra Chân Lý dạy đời*

Thư Từ Lai Vãng

Dạy cho hiểu biết tự rời tham sân
Luật Trời phân định cán cân
Tu cho bình thân mọi phần thặng hoa
Niệm câu lục tự Di Đà
Khai thông hòa cảm cửa nhà Trời ban
Chớ nên sân hận bàng hoàng
Thiên đàng, địa ngục cũng đang giải tâm
Biết mình rõ lý chẳng lầm
Hôn ta là chánh tự tâm đến nơi
Sửa sai tiến hóa nơi nơi
Con là chủ vậy tạo đời dạy ta
Kiên tâm học nhẫn tự hòa
Vô cùng tiến giải dù xa hay gần
Mỗi căn, mỗi phước, mỗi phần
Bình tâm học hỏi cơ tăng quang khai
Chơn tâm có sẵn thanh đài
Nguy cơ chẳng có, trở tài dựng xây
Bầu trời khung cảnh là Thầy
Học cho hiểu biết đạt ngày vinh quang
Còn Trời, còn Phật, còn đàng
Tình thương đạo đức mở màng dựng xây
Thanh Nguyên vẫn sống hàng ngày
Chờ cho chị tiến vui vầy cùng đi.

LSH

Thư Từ Lai Vãng

Thành phố HCM, ngày 5/1/81

Kính gửi ân sư LSH,

Con không biết nói gì hơn là nhân dịp đầu năm mới, con kính chúc gia đình ân sư đầy ơn phước vui tươi.

Vừa qua chú N. và con có nhận thư của ân sư ngày 16/7/80, dạy bảo trên bước đường tu học. Lấy không làm đích ta thì đạt thanh. Con xin ân sư có điều gì dạy bảo cho chúng con được nhờ ơn phước, những lời châu ngọc.

*Phước duyên duyên phước chung hành
Đời là cõi tạm dứt dành làm chi
Ráng tu rõ mặt tu mi
Hiểu mình hiểu họ sân si làm gì.*

Kính chúc ông bà Tám và bữu quyến vui tươi hạnh phúc.

Kính thư,
LĐ

Thư Từ Lai Vãng

Montréal, ngày 3/2/81

Đ. con,

Nhận thư con đề ngày 5/1/81. Được biết con vẫn tiến trong đạo hạnh và ước mong được san sẻ cho các bạn khắp các nơi, dưới thần lực của Thượng Đế.

Tâm qui đạo, thần qui thức. Triển khai vô cùng. Ấy là cho hồn của Vô Vi. Hòa đồng qui nhưt một nguồn cội thì mới đạt thành chơn pháp.

Chúng ta đang sống trong tâm thức vô cùng, thì phải thực hiện vô cùng thì mới rõ chấn động lực của vạn năng sẽ qui lại một, thì mới rõ sự sáng suốt là gì. Rốt cuộc chỉ ra đi với sự sáng suốt, chứ không phải với sự chấp mê của thể xác. Hồn của chúng ta không bao giờ bị mất và tiêu diệt. Nhưng chỉ ẩn núp trong sự sáng suốt hay là tối tăm lu mờ đó thôi. Chúng con phát tâm cứu người thì Trời sẽ cứu chúng con. Một thể xác quan trọng như một tiểu vũ trụ, không nên hủy hoại nó và cố gắng xây dựng nó thì mới thật là nhân đạo.

Chúc con vui tiến và hành triển mãi mãi!

Thầy của con,
LSH

Thư Từ Lai Vãng

Montréal, ngày 10/2/81

Kính gửi anh chị H.,

Hôm nay sức khỏe của tôi hoàn toàn bình phục. Đã bắt đầu làm việc được vài hôm. Thư từ quá nhiều, phải từ từ giải quyết. Nhớ anh chị và các cháu nhiều.

Tuyết bao phủ, tình thương của Thượng Đế lại tràn ngập, lạnh trong mọi sự điềm tĩnh thương yêu. Ôn lành lại ban sáng khắp năm châu, làm việc không ngừng theo chiều di chuyển của thanh điện nguyên căn.

*Hạnh từ bi qui về chánh giác
Sự mong chờ kêu gọi tâm can
Ước gì đạo hạnh tràn trề tới tâm
Nổi vui mừng biết kể làm sao!*

Chúng ta tu để khứ trược lưu thanh, là từ bỏ mọi nghiệp quả đã tạo thành, tự trở về với hư không đại định, sự giàu mạnh vô cùng của thiêng liêng Thượng Đế, dũng cảm, từ bi và giàu lòng tha thứ. Nhớ phút chia ly lại ước mong được ngày tái ngộ.

*Thư này nguyên lý Nam Mô
Chờ tâm đạo sớm thức vô thệm thâm
Lấy không làm đích siêu tâm
Trở về nguồn cội hồi âm siêu tâm
Diễn khai trí đạo láng láng
Vô cùng sung sướng hợp phần dựng xây
Hồn thiêng thức tỉnh đêm ngày
Muốn cho nhân loại tránh ngày khổ đau*

Thư Từ Lai Vãng

Ngọc Anh biết khóc lo rầu
Minh Huân cố gắng tạo tàu thoát thân
Tu hành nguyên lý chuyên cần
Mong cho nhân loại hưởng phần thương yêu
Quên mình đạt lý phân điều
Xét căn rõ cội nhiều điều dở hay
Đổi thay thay đổi hàng ngày
Tâm linh cởi mở đổi thay lý Trời
Ngày nay tạm sống ở đời
Ngày mai sáng suốt phải rời ra đi
Gắng tu đạt pháp hợp thì
Duyên lành chờ đợi dự thi tiến vào
Dù cho cội thấp hay cao
Nơi nào cũng phải bước vào dự thi
Lời vàng tiếng ngọc đã ghi
Pháp thời sẵn có ta thì tiến lên
Muôn hình vạn trạng tạo nên
Lấy không làm có vững bền hư không
Chẳng còn ước nguyện chờ mong
Thực hành là chánh tự tông tự đi.

Kính thư,
LSH

Việt Nam, ngày 2/1/81

Kính thưa ông Tám,

Con xin hôn ông Tám. Vừa rồi con có coi một cái thơ của bạn đạo ở Pháp gửi về, được biết ông Tám có mặt ở Paris, sắp về Canada.

Kính thưa ông Tám, tâm đạo con đã có và ý chí con cố gắng công phu, nhưng con vẫn bị phạm ngã lôi cuốn làm cho con bê trễ giờ giấc công phu. Đã bao nhiêu lần con cố gắng dùng ý chí để phấn đấu nhưng vẫn không thắng nổi. Con vẫn tiếp tục cố gắng để thăng hoa và tinh tấn trên đường công phu để xứng đáng với lời vàng ngọc của ông Tám.

Con kính thơ này đến ông Tám để nói lên cái bê trễ của con và con cảm thấy mình yếu đuối trên đường tu học. Tình và gái lôi cuốn.

Kính thưa ông Tám, ý chí con cố tu hoài, tu mãi, dù vấp ngã cũng vươn lên, vậy con có nên lấy vợ không ông Tám? Lấy vợ có trở ngại gì trên đường tu không? Kính xin ông Tám dạy con và chỉ cho con cách dùng ý chí để thăng hoa.

Thưa ông Tám, lỗ mũi con bị lở ở trong như vậy có phải là bị viêm không? Công phu có đủ sức trị hết không?

Con có lên Saigon gặp bác Sáu L., bác Sáu nói con bị gan. Mỗi tối trước khi ngủ uống một ly nước muối, như vậy có trở ngại gì cho cơ thể không?

Thư Từ Lai Vãng

Thưa ông Tám, có bao nhiêu lời gửi đến ông Tám và con xin chờ thơ trả lời của ông Tám.

Con,
TKH

Montréal, ngày 1/2/81

*KH,
Thái bình trở lại giữa tâm can
Kim bán sanh lòng tạo bất an
Hòa thấu trời cao thanh diệu đạt
Thực hành chơn pháp lý Trời ban*

LSH

Thư Từ Lai Vãng

Long Điền, ngày 6/2/81

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn

Kính thăm ông Tám,

Con là TNT, 16 tuổi. Con vào Pháp Vô Vi theo dì con được 10 tháng rồi.

6 tháng đầu, con rất siêng thiền tinh tấn, tham sân si con cũng bỏ được chút ít, tánh tình dễ chịu hơn trước lúc thiền. Từ đó trở lên, vì mê trần, biếng làm Pháp Luân và thiền, nên con rất nóng nảy khó chịu trong người. Hôm nay, con được nghe chị Ba K. nói chuyện đạo, con rất tiếc trong thời gian qua con không làm chủ được lục căn, gây trở ngại cho cơ tiến hóa. Từ đây sắp tới, con quyết tâm thiền tinh tấn để dành lại, đáp lại lòng thương của ông Tám.

Con
T

Thư Từ Lai Vãng

Long Điền, ngày 6/2/81

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn

Nam Mô A Di Đà Phật

Kính bạch ông Tám,

Con, N.N., 55 tuổi, giáo viên, được may phước duyên lành gặp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp học một năm nay.

Trước tiên, con kính xin hầu thăm và chúc mừng ông bà Tám, gia đình, toàn thể quý bạn đạo ở xứ ngoài. Con đã được cô Ba K., anh B., dìu dắt vào pháp. Điều may mắn cho con là vợ con, ĐTM, 42 tuổi, buôn bán vải lẻ, rất động loạn, trước đây bị tà, có nhờ ông Tám trước giải phóng, cũng tập tò hành theo và tám con tuy nhỏ cũng ham mộ ăn chay và tham thiền.

Một năm nay, gia đình con hành pháp, ăn chay nhiều tối đa hơn là ăn mặn. Con đã thấy được tánh, tật xấu của con và đã diệt bỏ chúng lần lần. Con đã thành công nhiều hơn là thất bại. Con đã nhẫn nhục được và hòa được lần lần với mọi người. Con ước gì, một ngày nào đó, con sẽ hòa được cả với mọi cảnh, mọi giới, mọi vật và để rồi Thượng Đế thương con, cho con hòa được với cả càn khôn vũ trụ. Tuy nhiên, con đã bị động và tham thiền cũng có lúc bị sứt lùi ghê gớm. Ảnh hưởng nhất là chuyện đau bao tử, dạ dày của con. Con nghĩ đây là nghiệp và con nguyện cầu chỉ có trên Thượng Đế, mười phương chư Phật, ông Tư, ông Tám thương

Thư Từ Lai Vãng

con, con mới trả được nghiệp và tinh tấn để tu tiến với mục đích cao cả là trở về với nguồn cội.

Con và gia đình con biết ơn cô Ba K. và các bạn đạo đã lui tới nhắc nhở con luôn. Thường hình ảnh của ông Tám, những cuốn băng của Cha, của ông Tám, những bức thư cô Ba K. đã nhận được của ông Tám, con đã từng chiêm ngưỡng hằng ngày đêm, đã từng lắng nghe và đã từng đọc đi đọc lại, rồi chép, nghiền ngẫm thấm thía với tâm hồn. Con nghĩ chính con đã được hưởng duyên lành về chính Thượng Đế, ông Tư, ông Tám đang ban ơn lành cho Bà Rịa, Long Điền chúng con. Hôm Noel, con đã được theo cô Ba về thiền đường dự lễ và chụp hình để chú HVE gửi cho ông Tám và quý bạn đạo.

Con kính xin ông Tám cho con ngừng bút nơi đây và con kính chúc ông Tám, bà Tám một năm dồi dào sức khỏe.

Kính thư.
Con
N.N

Thư Từ Lai Vãng

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên
Tôn

Nam Mô A Di Đà Phật

Kính thư thăm Thầy,

Bà Rịa, ngày 28/12 năm Canh Thân

Tôi là PVD, 53 tuổi, vợ tôi là NTB, 52 tuổi, nay tôi cũng nhờ ông Tám để dẫn dắt trên đường đạo pháp là vì ông Tám đã đi trước để hướng dẫn chúng tôi, cho nên chúng tôi cũng cố gắng hành pháp chớ không dám bỏ bữa nào. Cho nên, tôi đã thấy, tôi đã mở bộ đầu là vì mỗi đêm tôi ngồi thiền được cảm giác nhớ tưởng đến ông Tư và ông Tám và đêm, chớ không lúc nào mà tôi quên ông Tư và ông Tám, cũng như tôi thường niệm lục tự A Di Đà hằng đêm và ngày. Nay tôi nhờ ông Tám chuyển điển lành hộ trì cho tôi. Nay tôi nhớ ông Tám hằng ngày.

Chào thân ái ông Tám.

Long Hòa ngày 1/2/81

Kính thư
PVD

Thư Từ Lai Vãng

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên
Tôn

Nam Mô A Di Đà Phật

Kính thư thăm ông Tám,

Kính thưa ông Tám, con tên là NTUP, mẹ con là
NTS, con vào pháp Vô Vi được 6 tháng.

Con có bệnh loạn nhịp tim, nhưng vào pháp thiền
con đã hết bệnh. Chứ lúc trước, mỗi tháng mẹ con phải
dẫn con đi nhà thương để khám bệnh. Lần này lên
khám rồi cũng như vậy, con rất buồn. Con muốn tìm
một cách nào để giúp con tự làm, rồi tự hết bệnh đừng
làm ai buồn phiền vì mình.

Được sự dẫn dắt của mẹ con và dì Ba K., con đã vào
pháp thiền được sáu tháng. Ngày trước, trung tâm chân
mày của con có đường nứt, con được mẹ con dẫn đi thiền
đường, đi chú sáu L., đi bà B., đi ông Đ., được đọc những
bài thơ của ông Tám, của Mẹ Quan Thế Âm.

Vài câu để thăm ông Tám, con xin dừng bút, con
sẽ cố gắng công phu để sớm cùng về nguồn cội, vui cùng
Ngọc Hoàng Thượng Đế.

Long Điền, ngày 6/2/81
Con
NTUP

Ông Tám thương,

Thư Từ Lai Vãng

Nay chị Ba K. ở lại nhà con một đêm, con vui và thien thật tốt. Con đã gửi cho ông Tám hai lá thư mới và không biết ông Tám đã nhận được chưa? Ít hàng gửi thăm ông Tám cùng bừu quyển vạ an. Thương ông nhiều.

Con
LTHN
Hậu Giang

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên
Tôn

Nam Mô A Di Đà Phật

Huyện Xuyên Mộc, ngày 1/1/81

Kính thư thăm ông Tám,

Đầu thư con kính chúc ông Tám luôn dồi dào sức khỏe để tiếp tục dẫn dắt chúng con trên bước tiến vào đường đạo.

Thưa ông,

Thư Từ Lai Vãng

Con là LTTN, được sự dẫn dắt và giúp đỡ của cha con là LQM và mẹ con là TTV, nên con đã vào pháp môn này và đã ngồi được khoảng gần một năm.

Lúc đầu vào ngồi thì con rất siêng năng. Có hôm buổi tối con đang ngồi thì bỗng có một luồng sáng như ánh đèn ô tô, nhưng chỉ trong một phút thì mất và mãi đến nay con vẫn không hiện tượng gì cả.

Rồi dần dần, con lại sinh ra làm biếng. Điều đó con không hiểu là lý do gì, mà con chắc là lực căn lực trần đang phá con và con không tự chủ được, nên mới ra nông nổi này. Hơn nữa, cha mẹ con mặc dầu có ngồi, nhưng thỉnh thoảng vẫn thường xích mích với nhau. Đôi lúc con cũng không hiểu nổi.

Hôm nay, con có đôi lời gửi đến ông Tám, trước hết là thăm ông Tám và sau là nhờ sự giúp đỡ của ông Tám, giúp đỡ cho con được tiến bộ trên đường đạo hơn. Trong thời gian đợi thư của ông Tám gửi về, con xin hứa sẽ dứt bỏ nghiệp trần để tiếp tục trên con đường đạo để trở về quê xưa chốn cũ như con hằng mong ước.

Kính chào ông Tám
TN

Thư Từ Lai Vãng

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên
Tôn Nam Mô A Di Đà Phật

Kính thư thăm Thầy,

Con là NTI, nay có đôi hàng gửi đến thăm Thầy được dồi dào sức khỏe. Sau đây gửi vài lời thăm bà Tám, bà Dì, cô Tuyết được khỏe mạnh và chúc cầu gia quyến tu hành mau đoạt thành chánh quả.

Còn riêng con, sức khỏe cũng đỡ nhiều hơn trước, lo tu hành tinh tấn. Mong ngày giải thoát linh hồn, nhưng lòng cũng nao nao nhớ thương Thầy, mong ngày về VN với chúng con.

Còn hiện giờ thì con mong Thầy ban về cho con nhiều điểm để con tiến bước. Bây giờ con không có ở núi nữa.

Thôi vài hàng gửi về Thầy và con xin tạm ngừng bút.

Kính bái
NTI

Thư Từ Lai Vãng

Montréal, ngày 3/3/81

K. con,

Thư con đề ngày 1/12/80 đã đến tay Thầy ngày 2/3/81, được biết con vẫn bình an lo hành triển về đời cũng như về đạo.

Con ơi, làm người không gì quý bằng tự trở về với thực chất của chính mình. Phần Hồn của chúng ta là vô cùng vô tận, tiến mãi, tiến hoài, tiến không ngừng thì mới thấy rõ sự hữu ích của chính nó hơn.

*Thiên đàng, Địa ngục qui hườn
Tâm linh khai triển chịu ơn Cha Trời
Thanh bình khai triển nơi nơi
Chọn tâm có sẵn tự rời tự đi
Chuyện đời nghiệp quả sân si
Tạo ra khổ cảnh dạy thì tiến thân
Hồn thời phán xét chuyên cần
Trung tâm sinh lực góp phần dựng xây
Thực hành khai triển hàng ngày
Điển thanh hóa giải thân này an khương
Dù cho trăm nẻo muôn đường
Qui về một cõi xót thương Cha Trời
Nhớ Thầy con nhớ đời đời
Nhớ con Thầy phải lựa lời khuyên con
Khuyên con lập hạnh nỉ non
Mong con tiến hóa vuông tròn dựng xây
Trở về thanh cảnh con, Thầy
Hòa đồng hợp nhất hưởng ngày quang vinh
Tình Trời quả cảm đẹp xinh*

Thư Từ Lai Vãng

Tinh vi xây dựng chơn tình quang khai
Học thương học nhớ hàng ngày
Tình Thương Đạo Đức ngộ Thầy đó con
Dù cho xuống biển lên non
Hành trình sáng suốt chẳng còn si mê
Chơn tâm hướng trở lộn về
Suối yêu hỗ trợ muôn bề con ơi
Yêu Cha con giữ cho bền
Nằm trong hơi thở tạo nền tảng căn
Hư không đại định cơ tầng
Phân minh đời đạo tâm phân hiểu hòa
Mỗi ngày một bước đường xa
Tự hòa tự tiến phân ra đạo đời
Nằm trong định luật của Trời
Dựng xây xây dựng đời đời yên vui
Thực hành dũng tiến rèn trui
Thanh quang chơn điển an vui đời đời
Ngậm răng co lưỡi chẳng lời
Trời cao hòa hợp nơi nơi dung hòa
Bán buôn chuyển tiến đổi quà
Vì thương con trẻ vì hòa nhưn sanh
Luyện lưu thế cảnh nhân tình
Bình tâm học hỏi do mình phát tâm
Kiên trì mình cảm diệu thâm
Thầy đâu con đó đồng tâm thực hành
Sửa mình mới tiến được nhanh
Bên trong khai triển đạt thành chơn như
Biết mình hiểu họ vui cười
Hòa tan thanh điển người người giải mê
Bình tâm hướng trở lộn về
Nguyên căn nguồn cội say mê đạo mùi
Dù cho thế sự rèn trui

Chơn tâm thức giác hưởng mùi đạo tâm
Cha Trời phân lý diệu thâm
Ra bài con học con tầm con đi
Âm dương chuyển hóa hợp thì
Dạy cho mình đạo con thi tiến lần
Có khi lâm cảnh bực sân
Có khi cũng phải mở tàng thương yêu
Cần khôn vũ trụ lắm điều
Dạy cho mình pháp đạt siêu cơ tầng
Đến ngày học hết mỗi phần
Ra đi bỏ lại cán cân Cha Trời
Luận đi xét lại phân lời
Trùng tu chánh pháp đời đời yên vui
Đến đây lại rõ đạo mùi
Thậm thâm vi diệu an vui trong lòng
Ước gì khai triển điển vòng
Thầy con hòa một thông dong đời đời
Tình thương ban bố bởi Trời
Tham sanh đời đạo rõ nơi an toàn
Từ đời qua đạo chuyển sang
Thực hành là chánh là đàng tự đi
Con ơi! Chân Lý có ghi
Trong sanh có tử ta thì an tâm
Chớ nên động loạn thì thâm
Làm sai khó tiến khó tầm đến nơi
Nơi nào cũng sống Đất Trời
Cũng nơi sanh diệt cũng lời nhủ khuyên
Cộng đồng chẳng phải của riêng
Sanh trụ di diệt nối liền hóa sanh
Thực hành Pháp Lý đạt thanh
Tâm linh khai triển thừa hành lý chơn
Sống thoát cũng chẳng quên ơn

Thư Từ Lai Vãng

*Cha Trời xây dựng con đường sửa tâm
Thư con nay đã mở tâm
Biết ơn Tạo Hóa khỏi lầm đường tu
Thầy tu giải tỏa ý ngu
Hòa cùng các giới an du đời đời
Thư con tỏ ý chơn lời
Hôn con vô tận đời đời nhớ thương.*

Thầy của con
LSH

Brossard, ngày 3/3/81

*Võ trụ cần khôn chuyển tiến hoài
Văn hành lưu loát lập thanh đài
Hay không tại ngã năng hành triển
Ngộ pháp trùng tu tiếp diễn bay*

*Diễn bay khai triển hàng ngày
Dày công tu luyện đổi thay thế tình
Hoằng khai chơn pháp càng mình
Hư không tiến giải chơn tình quang khai
Thế gian chuyển tiếp do mình
Pháp Luân khai triển tâm linh dồi dào
Khai thông muôn sắc muôn màu
Hư không đại định đuôi đầu như nhau
Thực hành mình trước hiểu sau*

Tứ thông bát đạt muôn màu hòa minh
Điển thanh chuyển giải chơn tình
Tâm linh hòa hợp quang minh đời đời
Hôn thời tiến hóa không rời
Hào quang chư Phật đời đời chiếu ban
Vía thời minh cảm thân an
Phân ban đời đạo đàn tràng hơn xưa
Một lòng một dạ sớm trưa
Lo tu, lo luyện, cho vừa ý Cha
Thực hành khai mở chan hòa
Tình Trời, tình Phật chẳng xa nơi mình
Cần khôn vũ trụ kết tinh
Tâm linh minh giác đẹp xinh đời đời.

Brossard, ngày 3/3/81

Lâm trung uẩn khúc vắng người đi
Thị tiến không ngừng ngộ pháp thi
Khải ý hợp hòa muôn cảnh vật
Thiền trung thành niệm Phật từ bi

Từ bi vượt khỏi sân si
Đồng chồng đồng vợ tu thì tiến nhanh
Siêng năng sớm kết quả thành
Ngoại lai bày biểu chẳng dành được chi
Tự mình phát triển thực thi
Đánh tan phiền não thân thì mới an
Cơ Trời phân xử đàn tràng
Chẳng ai qua lọt cái mạng lưới thanh
Chơn tâm thức giác đạt thành

Thư Từ Lai Vãng

Chơn như hành đạo rõ ràng căn cơ
Chẳng còn ảo tưởng ước mơ
Thực hành là chánh thiên cơ hợp hòa
Cha Trời chẳng có ở xa
Trong ta sẵn có tự hòa tiến lên
Tình thương đạo đức vững bền
Tạo nên căn bản chẳng quên chơn tình
Sanh ra chỉ có một mình
Chết đi cũng phải biết mình là ai
Hồn ta chuyển tiến tiến hoài
Vía thời hỗ trợ chờ ngày thành công
Chớ nên tạo lý viễn vong
Thực hành đến đích tự phòng ngoại xâm.

Brossard, ngày 3/3/81

Nguyễn giáng trần ngộ cảnh đổi thay
Thị hòa phân giải trí thân này
Dung tâm thương độ người đau khổ
Ngộ pháp hành thông giải đặng cay

Đặng cay vì cảnh đổi thay
Tâm can bán loạn ngày ngày bất an
Hướng về Chơn Lý luận bàn
Biết Hồn vô tận tâm an thực hành
Trong tâm đời đạo dứt dành
Khó hành chơn pháp đạt thanh muôn bề
Dày công phân xét chớ mê
Trong đời có đạo hướng về hư không
Trầm luân trong cảnh lòng vòng

*Khai thông cứu khiếu tháp tông tiến lên
Bộ đầu sắp sẵn đạo nền
Dạy cho hiểu biết vững bền mà tu
Tu là tu bổ an du
Không như buông bỏ thân tù đa đoan
Lý Trời sáng suốt phán ban
Sống trong hơi thở muôn đàng khai thông
Pháp Luân Thường Chuyển nội công
Khai thông mở huệ tránh vòng trầm luân
Hòa mình dịu dặt nhân quần
Thương yêu vô tận dịu lần tiến lên
Hành thông mới rõ đạo nền
Qui về một cõi chẳng quên Phật Trời.*

Brossard, ngày 3/3/81

*Nguyễn giáng trần ngộ cảnh éo le
Thị thấu động loạn chuyển tư bề
Sáu không chưa rõ nay còn kẹt
Quyết giải thân này tránh bệnh mê*

*Bệnh mê thế cảnh ê chề
Chẳng còn sự thật bối bê lâm trần
Bình tâm sửa chữa mọi phần
Cảm giao đời đạo sửa lần đến nơi
Bên Trên có sẵn Cha Trời
Tiếp tay cứu giúp mở lời nhủ khuyên
Khuyên con sớm hội duyên tiên
Lòng thành tự đạt giải phiền nội tâm
Noi theo Chân Lý diệu thâm*

Thư Từ Lai Vãng

Tâm thân đồng tiến dương âm hợp hòa
Nam Mô Lục Tự Di Đà
Dù con tự giác thực thà tiến tu
Chẳng còn mê tín đoán mù
Giữ thanh làm gốc trùng tu Thiên Đàng
Cha Trời chiếu rọi ân ban
Tâm con tự tiến khai màn tự đi
Chẳng còn eo hẹp sân si
Dù con tiến hóa hành thi tiến hoài
Thế gian bài vở an bài
Học xong tiến hóa tiến hoài không ngưng
Chẳng còn mê tín lừng khừng
Hồn là vô tận chẳng dừng nơi nao.

Nguyễn giáng trần ngọc thể chẳng yên
Thị thân mang bệnh pháp duyên tiền
Uyên thâm đời đạo nay tương ngộ
Phương cách Cha Trời vẫn tái duyên

Tái duyên hành pháp nối liền
Căn cơ tiền kiếp hữu duyên Phật Trời
Gắng tu rõ lý chơn lời
Cứu con qua khỏi cuộc đời đau thương
Hồn con sáng tỏ như gương
Trở về căn bản tìm đường mà đi
Chớ vì lẽ mọn sân si
Sửa mình tiến hóa thân thì mới yên
Ngộ Thầy ngộ đạo đạt duyên
Triền miên học hỏi duyên tiền đạt duyên

Thư Từ Lai Vãng

Có đau mới biết sống riêng
Sửa mình tiến hóa hạp miền thiên không
Chẳng còn trong ước ngoài mong
Lấy không làm đích chuyển vòng tiến lên
Học thanh phải giữ cho bền
Hồn con không chết chẳng nên lo buồn
Thế gian là cảnh làm tuồng
Tình thương con, mẹ, là nguồn gốc căn
Chẳng còn bận bịu khó khăn
Qui hồn qui vía cơ tầng quang khai
Danh Cha thâm niệm hằng ngày
Tâm an sáng suốt rõ Thầy rõ ta.

Brossard, ngày 3/3/81

Phạm luật thiên đình giáng thế lâm
Bình tâm phân giải tự suy tầm
Tâm lành Phật độ tâm thường giác
Khổ cảnh tạm luân giải lý thâm

Lý thâm dạy trẻ tiến tâm
Qui nguyên nguồn cội chẳng làm chẳng sai
Tiến trong đà tiến tiến hoài
Mỗi ngày mỗi học, học bài Cha ban
Trở về nguyên lý sống an
Cha Trời Mẹ Đất hạp bàn dựng xây
Ở đời có cảnh có Thầy
Thương yêu dạy dỗ vui say chơn tình
Càng ngày học đạo càng minh
Tâm linh khai triển, chơn tình quang khai

Thư Từ Lai Vãng

Trung thành học hỏi hoài hoài
Hư không là chánh là đài tiến thân
Đạt thành xây dựng một phần
Hòa tan chơn ý cơ tầng cảm giao
Hành trong muôn sắc muôn màu
Lập tào tiến hóa trước sau dung hòa
Chẳng còn dự dự đường xa
Nơi nào cũng đến cũng hòa ban vui
Thân hồn tự luyện rèn trui
Thực hành phát triển an vui đời đời
Trùng tu chẳng có xa rời
Diễn thanh thức giác đời đời yên vui.

Brossard, ngày 3/3/81

Trần gian trước diễn vây thần thức
Ngọc quý giam cầm nơi trường đạo
Trâm nhọn đâm vào ý thức đau
Nguyện theo chơn pháp chẳng thay màu

Thay màu vì trí khổ đau
Tâm không bình tĩnh trước sau khó hòa
Vì đời mà đạo phải xa
Biết đời có đạo ta hòa ta tu
Chẳng còn lý luận khờ ngu
Bình tâm một mức trùng tu Thiên Đàng
Thế gian lắm đổi nhiều màn
Thiên Đàng cũng vậy, cũng ban nhiều bài
Dạy cho hiểu rõ thanh đài
Hư không chánh pháp mỗi ngày mỗi qua
Tiến lên mới rõ gần xa
Trong ta có sẵn tiến hòa đạt thanh
Người đời có tử có sanh
Thực hành tự giải hồn thanh đạt thành
Tứ thông bát đạt thừa hành
Bề Trên sáng suốt chiếu thanh chơn hành
Chuyển theo mỗi lối mỗi ngành
Khai thông tự tiến thừa hành tự đi
Lời vàng tiếng ngọc tự ghi
Giữ mình tiến hóa tâm thì an khương
Thức tâm khai triển dựa nương
Qui Hồn qui Vía mở đường mà đi.

Brossard, ngày 3/3/81

*Nguyễn sanh đúng hướng nay tâm triển
Nam hướng quang thanh chiếu rọi thiên
Qui xứ Phật ban tâm trí giác
Thực hành chơn pháp hội triển miên*

*Triển miên học hỏi giao liên
Tình Trời tình Phật gác phiền một bên
Sáng soi chiếu hóa đạo nền
Qui về nguồn cội chẳng quên Cha Trời
Âm thanh phân lý xét lời
Dạy cho hậu thế đời đời an khương
Vía Hồn rõ cảnh dựa nương
Thương yêu vô tận là đường giác tâm
Tình thương đạo đức chuyển thâm
Dạy cho hiểu biết tự tâm tự đi
Chẳng còn nuôi dưỡng sân si
Không vì lẽ mọn thân thì bất an
Khai thông tiến hóa mở đàng
Cùng con cùng vợ cùng bàn tiến thân
Phần thanh là điển tối cần
Trợ cho tiến hóa sớm gần Phật Tiên
Trực thanh phân rõ hai miền
Qui về nguồn cội đạt duyên Cha Trời
Hào quang tươi đẹp sáng ngời
Chiếu cho tiến hóa đời đời yên vui
Rảnh rang thưởng thức đạo mùi
Chung vui đời đạo rèn trui đời đời.*

Thư Từ Lai Vãng

Brossard, ngày 3/3/81

*Đinh chuyển hình gánh nặng thế gian
Tuyết trung tan tịu trí bàng hoàng
Mai kia tu đặng bình thân phán
Sửa tánh phòng thân phước tái ban*

*Tái ban thanh cảnh trong đời
Chồng con thức giác biết Trời biết tu
Tránh lâm thế cảnh tạo ngu
Phước Trời ban rải học tu học hòa
Học bài tại thế chẳng xa
Trong tâm phân giải vượt qua thế tình
Thế gian là cảnh cực hình
Tham sân động loạn chính mình tạo ra
Tâm minh dễ chuyển dễ hòa
Không tu sợ khổ thật thà tiêu tan
Tham lam tạo cảnh bàng hoàng
Đâm đầu xuống hố khó an tâm lòng
Tu thời đời đạo song song
Có sanh có diệt có tông tịu tan
Lý Trời ban rải trấn an
Thực hành phân giải an khang tiến hoài
Bằng lòng học nhẫn học hoài
Chẳng còn mê muội trong dài trước ô
Thực hành ý niệm Nam Mô
Khai thông chơn ý hư vô đạt thành
Cuộc đời có tử có sanh
Hóa sanh, sanh hóa đạt thành hờn thiêng.*

Thư Từ Lai Vãng

Brossard, ngày 3/3/81

*Phan giáng trần lý luận sửa tâm
Văn chương phân giải chỉ sai lầm
Định xuyên muôn vật tâm tâm thức
Luyện đạo chân thành giữ chánh tâm*

*Chánh tâm khai triển không làm
Tâm nơi sáng suốt tịnh tâm đời đời
Qui về nguyên thủy chẳng rời
Từ đời qua đạo do Trời chứng minh
Xuyên qua thế thái nhân tình
Trở về nguồn cội chính mình phải lo
Chẳng cần phán biểu dặn dò
Con đồ sẵn có tự mò mà đi
Thanh tâm chuyển hóa gắng ghi
Giữ phần sáng suốt ta thì tiến lên
Bộ đầu khai mở đạo nền
Dạy cho hiểu biết Bề Trên hợp hòa
Đường đi chẳng cảm thấy xa
Tâm hòa tự tiến vượt qua chương trình
Minh tâm kiến tánh rõ mình
Qui Hồn qui Vía tâm linh rõ ràng
Dù cho Địa Ngục Thiên Đàng
Hai màn cũng vậy cũng đàng sửa tâm
Dạy cho hiểu biết sai lầm
Tự tâm tự tiến siêu tâm đạt an
Chẳng còn suy luận bàng hoàng
Một đường thẳng tiến Hồn an muôn đời.*

Brossard, ngày 3/3/81

Nguyễn lâm phạm học hỏi phân ban
Thị giác phiền tâm khó mở đàng
Ba ngã cực hình tâm cần rút
Học tu giải tỏa phước an ban

An ban đời đạo khai đàng
Mở màn xây dựng chuyển sang Đạo Trời
Nam Mô lục tự khai lời
Sửa tâm sửa tánh tạo đời an khương
Thực hành chánh pháp làm gương
Giúp cho nhân loại rõ đường mà đi
Chẳng còn lý lẽ sân si
Chỉ lo phân giải tâm thì an vui
Triền miên hưởng phước đạo mùi
Lý thâm đời đạo rèn trui đời đời
Nằm trong chơn lý chẳng rời
Phong ba bão táp giữ đời tự tu
Chẳng còn mê muội tạo ngu
Bình tâm khai triển đường tu đời đời
Thực hành phát triển nơi nơi
Đi đâu cũng phải nhớ Trời mà tu
Chẳng còn ngạo mạn ý ngu
Giữ bền trí đạo vẹn mù mà đi
Học tu học nhẫn hợp thì
Qui y chơn pháp trừ tri đến nơi
Khai thông nguyên lý luận lời
Trời ban thanh độ nơi nơi hiếu hòa.

Brossard, ngày 3/3/81

*La vông khôi khôi hành chuyển tiến
Thị hòa ngoại cảnh tạo tâm phiền
Thu đông chuyển biến tùy tâm thức
Nga ngộ pháp tràng hạnh pháp duyên*

*Pháp duyên ban rải các miền
Tạo ra cơ hội nối liền cảm giao
Hòa đồng muôn sắc muôn màu
Qui nguyên hợp nhứt trước sau đề huề
Biết đường thẳng tiến về quê
Chẳng còn mê muội chán chê cảnh đời
Tự tu Hôn Vía tự rời
Thanh bản tâm triển mở lời độ nhân
Thế gian chuyển hóa hải sơn
Độ cho nhân thế qui hườn hư không
Nhân gian sống khổ cơ còng
Tự tu giải thoát tự tòng ý Cha
Thương yêu cảm nhận phân hòa
Điển Cha hỗ trợ dù xa hay gần
Khai thông các giới các tầng
Tu rồi sẽ rõ mỗi phần khác nhau
Dù cho kẻ trước người sau
Mỗi phần mỗi tiến nhiệm màu khai minh
Thâm sâu ngộ đạo chơn tình
Khai minh đời đạo tâm linh hợp hòa
Càng tu càng tiến càng xa
Thực hành tự đạt tự hòa đến nơi.*

Brossard, ngày 3/3/81

*La sanh tại thế gánh hai vai
Quang đấng Trời cao chuyển tiến hoài
Minh đạo sống đời chuyên học đạo
Sửa sai tiến hóa ngộ thanh đài*

*Thanh đài khai triển đêm ngày
Muốn thanh phải học vui say tình Trời
Hào quang quang chiếu sáng ngời
Qui Hồn qui Vía qui đời Tân Dân
Sống chung Tạo Hóa hợp phân
Mỗi tầng mỗi tiến căn phần đạt thông
Cảm minh định luật Hóa Công
Lấy không làm đích khai thông muôn bề
Chẳng còn khen tặng với chê
Trung dung tiến hóa đề huề cân phân
Quân bình tư tưởng khai tăng
Cảm minh đời đạo tiến lần hư không
Chẳng còn chờ đợi trông mong
Chuyện đời như đạo hợp vòng chuyển luân
Trợ duyên Tạo Hóa quây quần
Đổi thay, thay đổi mỗi tầng khác nhau
Làm lành lánh dữ trước sau
Tâm thân thanh nhẹ nhiệm màu khai minh
Chơn tâm khai triển chơn tình
Cảm minh Trời Phật giúp mình chuyển thân
Từ đời qua đạo góp phần
Dựng xây vũ trụ hợp phân đạo đời.*

Brossard, ngày 3/3/81

*Trần gian tạm cảnh qui thân trụ
Thị gánh tâm đời tháo gỡ ngu
Vĩnh viễn theo vòng chuyển tiến xuyên
Tâm minh đường đạo ý trùng tu*

*Trùng tu chơn lý phân bù
Phân minh đời đạo rõ ngu trong người
Xem đời xét lý lại cười
Thấy ai cũng vậy người người sửa sai
Tâm thông ngoan cố tự đầy
Rày đây mai đó có ngày tiêu tan
Trụ tâm thuận lý tự bàn
Hương thanh tự giải muôn đàng khai thông
Qui về định luật Hóa Công
Học cho rõ đạo tự tông Hồn Thiêng
Chẳng còn tiêu diệt đảo điên
Khuyên người tại thế ở yên tự hòa
Vạn linh sum họp một nhà
Cha Trời tạo cảnh chan hòa thương yêu
Bề Trên phân lý diệu siêu
Giúp người tiến hóa học điều dở hay
Trước thanh chuyển hóa hằng ngày
Đổi thay thay đổi mê say cõi trần
Biết mình có phước có phần
Tự tu, tự đắc, chẳng cần sàu bi
Bên Trên pháp giới từ bi
Giúp Hồn tiến hóa tâm thì an vui.*

Brossard, ngày 3/3/81

T. I.,

*Muốn giải thoát thanh tâm tịnh điển
Trung tâm sinh lực pháp phân huyền
Duyên cơ đời đạo chơn giác tiến
Lực tự giải thông khắc phục liền*

*Phục liền liền đời giao liền
Bình tâm thanh tịnh đạo duyên hợp tình
Hào quang chiếu hóa tịnh minh
Chẳng còn sinh tử cơ hình nhẹ không
Hương thanh một dạ một lòng
Chẳng còn ngoại cảnh lòng vòng mê si
Thân tâm tiến hóa hợp thì
Chẳng còn chậm trễ tu mi không thành
Chơn tâm thực hiện tự hành
Cần khôn hòa hợp đạt thanh chung hòa
Chẳng còn lý luận chơn tà
Tự gom ý chí tự hòa tự đi
Tâm thanh cứu độ hợp thì
Linh hồn tại thế loạn vì sân si
Tu hành tránh khỏi điểm ni
Chỉ cho thiên hạ rõ vì lòng tham
Tham sanh quý tử đại tham
Chẳng minh Hôn Vía tự giam lấy mình
Lý Trời phân giải chơn tình
Mong người tại thế tự mình đạt siêu*

Thư Từ Lai Vãng

*Sống trong hơi thở thuận chiều
Pháp Luân Thường Chuyển đạt nhiều huệ tâm.*

LSH

Sóc Trăng, ngày 7/6/80

Ông Tám kính mến,

Hôm nay con mạo muội viết thư đến ông Tám để tỏ lòng thành kính của con đối với ông Tám đã dẫn dắt con tu tiến trên đường đạo, từ hữu vi đến vô vi.

Thưa ông Tám,

Đến ngày nay thì con tu tập theo pháp Vô Vi đã ngoài hai năm. Con có nghe các bạn nhắc nhiều về ông Tám, Thầy của chúng con. Riêng con chưa được gặp ông Tám lần nào. Có một lần, con đổ về Long Xuyên để tìm Thầy cho biết, nhưng có gặp anh H ở Long Xuyên. Mới đầu anh nói là ông Tám ở Vĩnh Trạch và chúng con lên xe lam để vào Vĩnh Trạch, thì anh H lại cho biết là ông Tám không còn ở trong đó. Lúc đó con biết là anh H không nói thật, nhưng có lẽ đó là ý của ông Tám, không muốn cho con gặp nên đã xui khiến như trên.

Con cũng có nghe nói vài lần ông Tám có xuống Bạc Liêu, nhưng con chưa có duyên để gặp Thầy. Con cũng

hơi ân hận cho cái số của con, đi học mà không biết mặt Thầy. Riêng con, có bạn thì gặp Thầy không biết là bao nhiêu lần.

Thưa ông Tám,

Con cũng có một vài thắc mắc, luôn tiện nhờ ông Tám giải dùm con. Lúc con tu tập được độ một tháng thì trán nứt và lần lần nứt lên đến gần đỉnh đầu. Kế đến, nứt theo hai bên đầu và sau ót nứt một lần xuống, rồi chẻ làm hai. Vậy những lần nứt trên có đúng theo pháp hay không? Và nứt như trên sẽ có ảnh hưởng gì cho bản thể và tâm linh của con?

Hiện tại sao con nhất quá, thưa ông Tám. Lại hay sợ ma. Công phu vì đó mà không được thanh tịnh. Về giấc ngủ, hay nằm mơ thấy ăn trộm, cướp hoài. Tỉnh thoảng một vài đêm thì bị một lần như vậy, có sao không, thưa ông Tám? Còn đường sống của con sao bây giờ nó lại hơi thốn đau. Có lúc thì đau ở khoảng chả vai, có lúc thì thốn ở dưới xương khu. Con không biết đó là bị gì?

Về phép công phu, con cũng xin ông Tám giải rõ cho con, cũng như các bạn đạo Sóc Trăng, cũng như ở VN, là có nên niệm thêm câu NAM MÔ NGỌC HOÀNG THUỢNG ĐẾ VÔ CỰC ĐẠI THIÊN TÓN không?

Về vấn đề chay mặn như thế nào? Công phu lúc nào trong ngày cũng được hay phải có trình độ? Về Pháp Luân năm và ngời, cái nào tốt hơn?

Và các bạn đạo ở Sóc Trăng chúng con cũng đang hoang mang về vấn đề một bạn đạo đã chết. Đó là anh

Thư Từ Lai Vãng

LQT, 37 tuổi, cũng tu khá sốt sắng hơn hai năm và ăn chay trường gần hai năm mà lại chết.

Con có nghe ông Tám nói là các bạn tu theo Pháp Lý Vô Vi thì các bạn phải sửa số tử vi của các bạn. Nếu đến số chết và công phu chưa thành thì ở trên sẽ xin hoãn lại vài năm, và hoãn lại tới 3 lần. Thế thì anh T. vì sao lại phải chết? Và khi chết rồi thì phần Hồn anh T. làm gì? Ở đâu? Về đâu? Đắc quả gì không? Vì về Vô Vi thì ở Sóc Trăng chưa có bạn nào có trình độ hiểu về Vô Vi, nên làm hoang mang cho các bạn ở đây rất nhiều. Con kính xin ông Tám giải rõ để các bạn yên tâm mà tu tiến.

Sau hết, con cũng xin ông Tám ban cho các bạn đạo ở Sóc Trăng những lời khuyên bảo cần thiết để chúng con nắm lấy mà thăng tiến.

n của ông Tám
NTB

Thư Từ Lai Vãng

Montréal, ngày 10/3/81

B. con,

Ông Tám đã nhận được thư của con đề ngày 7/6/80, được biết con ham mộ tu thiền và muốn gặp mặt ông Tám, nhưng chưa có cơ duyên.

Rất tiếc là ông Tám phải rời khỏi VN vì nhiệm vụ thiêng liêng, phải đi dạt nhiều bạn đạo đang bị rơi rớt khắp năm châu. Vừa rồi, ông Tám đã đi một vòng quanh thế giới để rao giảng và giúp đỡ cho một số bạn đạo thức giấc, kêu gọi sự nhớ nhung quê hương và nguồn cội của tâm linh, đòi hỏi thực hiện Tình Thương và Đạo Đức. Kết quả không ít.

Bạn đạo ở hải ngoại đã ý thức rõ thực chất và tâm linh của mình. Ngày đêm, ông Tám vẫn tu tịnh và cứu khổ ban vui.

Con ơi, ở thế gian biết bao nhiêu sanh linh đã hiểu lầm, tưởng mình sẽ không bao giờ chết, rồi đâm ra tranh dành, tạo lập cơ đồ bất chánh trong nội tâm, vun bồi sự trược ô, ác độc, tự hại lấy mình mà không hay, nuôi dưỡng bản tánh tham sân si, lẫn lộn trong bản tánh chấp và mê, không chịu trở về với bản chất chơn thật và sáng suốt sẵn có. Cho nên mang bệnh, ăn ngủ không yên, chiêm bao, mị mộng. Còn người hiểu tu thì không ý thức rõ tu để làm gì? Có người muốn tu để khỏe mạnh, có người muốn tu để mong được sự phù hộ của Bề Trên. Không chịu lập hạnh hy sinh là tự xa lìa bản tánh xấu xa để tự xây dựng một luồng điển thanh thân, thương yêu và xây dựng, thì cơ tạng làm sao điều

Thư Từ Lai Vãng

hòa và tự giải nghiệp được. Nếu tu sai, đã khổ lại càng khổ thêm.

Niệm Phật hay niệm danh Thượng Đế cũng phải ý thức cho rõ ràng. Nếu con người không có khối óc thì chả niệm gì được. Niệm lục tự Di Đà thì phải hiểu rõ 6 luồng điện ấy sẽ trở về hư không. Như Nam là Lửa, Mô là Không Khí, A là Nước, Di là Phát Triển, Đà là Màu Sắc, Phật là Linh Cảm. 6 điểm quan trọng của Tiểu Thiên Địa sẽ trở về với hư không đại định đời đời bất diệt. Cho nên ông Tám khuyên bạn đạo dùng ý chí thâm niệm, thường niệm, vô biệt niệm là không thu hút bất cứ sự trược ô nào vào tâm thân. Niệm Phật đến sáng suốt thì mới rõ đáng Tọa Hóa là Thượng Đế.

Còn con người, ai ai cũng nằm trong định luật Sanh Lão Bệnh Tử. Mỗi người đều có một nghiệp căn khác nhau. Hồn nhập xác cũng như bước vào trường học. Học hết khóa rồi phải ra đi, rồi phải tiếp tục học thêm.

Thượng Đế và chư Phật làm việc vô cùng vô tận. Người tu cũng phải thực hành mãi mãi thì mới được sáng suốt. Không phải chết là mất. Tùy theo trường hợp. Người được giải nghiệp sớm thì lại được tiến hóa sớm. Về môn phái Vô Vi là " Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc" chứ chẳng có ai tu cho ai cả. Người có nhiệm vụ tại thế và người có nhiệm vụ tại cõi vô hình. Điều quan trọng là mình phải tự tu tự tiến để đóng góp và hòa hợp cả càn khôn vũ trụ. Không nên bận rộn vì người khác mà tự tạo thêm sự động loạn cho chính mình.

Còn về phần Pháp Lý thì phải Pháp Luân cho đứng đắn. Hít vào đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu. Áp dụng một hơi không nên ngắt quãng. Càng ngày hơi

thở càng nhẹ và càng dài thì tâm linh càng sáng suốt. Trong Kinh có nói:” Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai.”

Còn bạn T. chết mà các bạn đạo hoang mang là những người ấy rất yếu hèn về tâm linh, chưa minh Chơn Lý. Tham sống sợ chết đâu phải là người tu. Trong sống có chết, trong chết có sống. Nếu trong chết không có sống thì loài người làm sao càng ngày càng gia tăng được? Còn về bộ đầu nút tới phía trước là đúng và tốt. Không cần lưu ý nút ở phía sau ót.

Ông Tám gửi kèm theo đây một tấm hình cho con lưu niệm.

Chúc con vui tiến.
Ông Tám của con
LSH

Montréal, ngày 1/3/81

Q. con,

Ông Tám đi du thuyết tại Hoa Kỳ trở về, khoảng trên 3 tháng, được đọc 2 lá thư của con đề ngày 25/6/80 và 6/8/80, ông Tám rất vui được biết con đã nhận được thư của ông Tám và được biết tin tức của anh Hai và cháu T. đã nhận được quà của ông Tám, điều ông Tám mong đợi.

Anh chị Hai đã về Sài Gòn buôn bán, cũng quý. Hiện tại cuộc sống của ông Tám vẫn là thực hành về tâm đạo cho mọi nơi, mọi giới tùy theo nhu cầu phát triển của Pháp Lý Vô Vi hiện tại. Ông Tám đã du thuyết khắp thế giới, nhiều nơi, cũng an ủi được phần lớn cho những người xa quê hương đất nước, vơi đi một sự lo âu đau khổ và đã ý thức rõ chúng ta là con của Thượng Đế, có thể sống với mọi trạng thái, bất cứ hoàn cảnh nào.

Cho nên mọi người hiện tại chấp nhận học Nhẫn và tự tu tự tiến trong chu trình tiến hóa, như con và anh Hai và tất cả mọi người đã chấp nhận thực hiện trong chu trình tiến hóa bất cứ hoàn cảnh nào. Trong khổ chúng ta sẽ tìm ra cái sướng. Trong cái sự đau thương, chúng ta mới thấy rõ Hạnh Phúc.

Cho nên, trong lúc ông Tám ở VN, như con đã hiểu, hoàn cảnh xảy ra, mắt trần xem thấy rất bi đát. Đưa ông Tám đi đâu, ông Tám cũng chấp nhận, không có một lời than vãn, vì ông Tám đã được sống với Thượng Đế thì Thượng Đế có chỉ biểu cái gì, khổ nhọc cách mấy, ông Tám cũng chấp nhận. Đó là thực hiện Tình Thương để được gần các con nhiều hơn. Hành động của ông Tám

là hành động của các con. Cho nên khi các con ý thức được ông Tám là ông Tám ở nơi các con, không bao giờ xa các con. Nhưng phút chia ly ở đời thế nào cũng có sự nhầm lẫn, sai lầm và nghĩ sai về ông Tám, nhưng rất cuộc khi mà các con hiểu được sự khổ hiện tại của các con chưa thấm thía vào đâu. Ngược lại, sự khổ của ông Tám, nếu các con lâm vào hoàn cảnh đó thì các con phải nghĩ sao? Nhưng ông Tám vẫn thân nhiên trong tình thương của Thượng Đế, trong sự xây dựng tiến hóa vô cùng.

Cho nên, ông Tám đến ngày nay, giờ phút này, rời quê hương, rời những người mến yêu, rời mảnh đất yêu quý, nhưng mà ông Tám vẫn giữ một niềm tin sống với các con, sống với mọi tâm thức, sống với tình thương bất diệt. Cho nên ông Tám cũng làm việc ngày đêm như ở VN hay là còn nhiều hơn ở VN. Không phải ra đây để kiếm cơm ăn, nhưng mà ra đây để xây dựng tình thương và thực hiện tình thương để về với cảnh đời đời bất diệt của phần Hồn của chính mình.

Ông Tám được biết con đã đứng vào trong cái tình cảnh sống ở đời, chấp nhận có vợ, có chồng, có con, sao được sống gần đáng cha ruột thịt tại thế gian, điều đó rất quý. Nhưng mà ông Tám cũng mong rằng khi ba con nhận được thư này, chuyển lời đến ba con và mong ba con phải giữ niềm tin để tu và giải thoát, không nên mượn rượu giải sầu và đem cảnh bi đát cho tương lai về tâm hồn.

Điều thứ nhất, chúng ta đã thiếu nợ cả càn khôn vũ trụ và thiếu nợ quần chúng, đất nước, quê hương, chưa trả được. Ngày nay, chúng ta tạo thêm nghiệp đau khổ

Thư Từ Lai Vãng

để chà đạp xác thân, thì chừng nào cái Hồn chúng ta mới ngộ được chánh pháp. Sự Hạnh Phúc chừng nào mới về với chính ta?

Cho nên, ông Tám không có nhiều lời gởi đến ba con, vẫn tắt ít câu, con chuyển lên ba con lòng thành kính mến của ông Tám và mong ba con thực hiện những gì ba con đã hứa và ba con đã làm, để sớm trở về với tâm thức đời đời bất diệt của ba con và hòa tan với chư Phật, chư Tiên để cứu độ chúng sanh ở tương lai.

Ông Tám không biết nói gì hơn, tạm ngưng bút và chúc con và gia đình vui khỏe trong chu trình tiến hóa để mong ngày nào chúng ta sẽ tương ngộ trong cảnh thương yêu và vinh quang hơn.

Ông Tám của con
LSH

Gởi kèm theo đây một cái hình chụp gần đây.

Thư Từ Lai Vãng

Sàigòn, ngày 14/6/81

Kính gửi ông Tám thân mến,

Đã hai lần nhận được thuốc ông Tám gửi về cho, thật gia đình tôi rất vui là ông Tám còn nhớ đến vợ chồng tôi, cho nên nỗi vui đó không thể nào tả hết và cũng mong mỗi ngày nào đó được cùng gặp lại như xưa.

Riêng tôi, là ngày đêm, vẫn cố gắng công phu để sớm đạt phần kết quả nhẹ nhàng và cũng mong ông Tám thương thường xuyên gửi thơ về chỉ điểm thêm để dìu dắt anh em sau này.

Tất cả lòng thành kính mến của tôi đối với ông Tám và chúc ông Tám luôn luôn dồi dào sức khỏe.

Thân mến chào

MNP

TB: Sau đây gia đình tôi hỏi thăm bà Tám và cháu Tuyết lúc này ra sao? Bà Tám vẫn khỏe mạnh, mập mập hơn xưa không? Và cháu Tuyết có đi làm việc gì chưa? Bà xã tôi hỏi thăm bà Tám và bà Tám gửi thơ về cho bà vui, vì nhớ bà Tám lắm.

Trên tháng nay chúng tôi về SG tạm trú ở Chợ Lớn, nhà của dì Út tôi để kiếm việc làm ăn, chớ ở Bà

Thư Từ Lai Vãng

Rịa không làm gì được hết, cứ xuất ra không, chẳng có gì lợi vô để sống. Lại nữa, có lệnh chánh phủ trả nhà lại cho nhân dân, nên tôi cũng đang lo nhà ở Nguyễn Biểu và cùng có chỗ ở, chứ có chỗ hỏi để mua, nhưng theo sự hiểu biết của ông Tám, có nên bán hay là không? Vạy nhờ ông Tám cho ý kiến thế nào.

Cuối thư, chúc ông Tám, bà Tám và cháu Tuyết được vạn an.

Kính chào

Kính gửi anh chị Hai,

Vui nhận được thư anh chị đề ngày 14/6/81, tôi rất mừng biết được anh chị đã nhận được quà tôi gửi về.

Được biết anh chị sẽ nhận lại nhà thì tôi thấy tạm thời, nếu nhận được, cứ giữ nhà hơn là bán. Rồi lần lượt mọi công việc nhà nước sẽ phát triển, và ở tương lai sẽ khai triển thương mại lại đối với quốc ngoại theo chương trình đã hoạch định.

Còn về phần tôi, vẫn tiếp tục trên con đường thuyết giảng. Vừa rồi, tôi đã đi Hoa Kỳ trên 3 tháng và để giảng khắp các nơi, để lập lại trật tự cho mọi người thấy rõ căn bản của chính họ. Họ là con của Thượng Đế, mà chính họ cũng là Thượng Đế. Nếu họ không dùng thanh

tĩnh để gánh vác mọi sự trở ngại hiện tại, thì tâm linh họ sẽ bị mất mát tiêu hao.

Cho nên, mọi người đã ý thức rõ trách nhiệm của chính mình và ở tương lai, thì mọi người thức tỉnh và lo tu tiến, chấp nhận trong cái hoàn cảnh sống hiện tại. Tuy ở chế độ tự do buôn bán bươn chải, nhưng không dễ gì. Vì sao? Vì trình độ mà thôi. Không phải dễ gì mà sống, dễ gì mà có một căn nhà. Còn khó khăn hơn VN nhiều lắm. Cho nên, mỗi người ý thức được hoàn cảnh sẵn có của chính mình. Cho nên phải giữ để tiến. Nếu chúng ta có biết tu là đại phước.

Như anh xem, quá trình của tôi, bao nhiêu sự bi đát, đau khổ dồn dập trong những ngày sắp rời khỏi VN. Tin này, tôi biết anh chị cũng đã rõ. Nhưng mà với sự dẻo dai tu luyện, chấp nhận bất cứ hoàn cảnh nào tại thế, sau sự đau khổ là Hạnh Phúc. Chúng ta biết cảnh đời đời bất diệt. Chính những vị lãnh đạo tinh thần đã tu, đã thành, như Đức Thích Ca, Jésus Christ chẳng hạn, những nhà cách mạng hiện tại chẳng hạn, cũng vậy. Chấp nhận sự khổ mới đem lại sự hạnh phúc cho nội tâm. Vì đó, chúng ta đã có gương lành. Đại phước đức mới biết được cái nguyện ý của tu hành. Lấy THANH TỊNH làm chánh.

Cho nên, mọi sự việc do ta mà ra. Cho nên phải hiểu sự sai lầm của chính mình mới tiến giải, mới sửa chữa nổi. Còn đổ lỗi cho người khác thì không bao giờ chúng ta tiến nổi.

Cho nên cái hoàn cảnh xây dựng của Thượng Đế cũng như một người Cha đối với con. Muốn con nên, phải cho roi cho vọt, phải ở trong khổ mới có tiến. Thì

Thư Từ Lai Vãng

chúng ta đã ném qua rồi. Mỗi người VN đều ném. Ở hải ngoại cũng như quốc nội, đang thực hiện tình thương và đạo đức, gắn hàn lại sự thương yêu đổ vỡ và để trở về một khối vinh quang, tốt đẹp ở tương lai. Mọi người ra đây, đã ý thức rõ, cố gắng học hành, để học nền văn minh và trật tự, rồi trở lại sống trên mảnh đất trật tự, thương yêu, xây dựng. Cho nên dù tánh chất của người VN đi khắp thế giới đi nữa, rốt cuộc tâm người vẫn ở xứ sở, không bao giờ xa quê hương.

Những gương lành chúng ta đã thấy. Vậy thì chỉ bình tâm lo tu để tiến giải, không có cái gì quý hơn là cái căn bản tu luyện đã tự đạt. Cho nên, phải cố gắng thực hiện cho kỳ được những gì chúng ta đã mong muốn và những gì chúng ta đã hứa với Trời Phật để thực hiện, và để rõ, hoàn trả những cái nợ nần mà chúng ta đã thiếu nợ cả càn khôn vũ trụ từ bao nhiêu kiếp. Chỉ có tu mới trả được, không tu bổ sửa chữa không bao giờ ý thức được và trả hết được.

Cho nên, ngày hôm nay tôi và gia đình tôi vẫn trong hành trình tu luyện. Cháu Tuyết gần đây đã kết hôn, đã có chồng, cháu sống riêng. Còn bà Tám vẫn sống với tôi. Lúc này bà Tám lo tu tinh tấn, mỗi đêm đều lo tu thiền, biết ăn năn hối cải và biết con đường tu này là chân chánh. Gần đây, bà có đi Hoa Kỳ và cũng thấy rõ đạo hữu, những sự khao khát và những sự thực hành đã đem lại kết quả cho mọi người. Cho nên, mọi người đã vui mừng đón tiếp tôi và vui vẻ phân giải trong hành trình học hỏi, thì tôi thấy chuyện công phu, chuyện tu hành của chúng ta không bao giờ bị hoang phí và Tình Thương của chúng ta không bao giờ bị mất và sút mẻ. Nếu chúng ta ý thức trong thanh tịnh.

Thư Từ Lai Vãng

Kính chúc anh chị và các cháu vui khỏe và giữ lấy niềm tin để tiến hóa. Hồn ta là bất diệt.

Kính thư
LSH

Xin gửi kèm theo thư, tôi và bà Tám và cháu Tuyết gửi về anh chị xem.

TP HCM, ngày 8/8/81

Thân mến gửi anh chị Tám,

Đã lâu tôi không được thư, hình của anh chị, cháu Tuyết. Chắc chắn anh chị và cháu Tuyết, nhờ Trời Phật ban hồng ân, sức khỏe dồi dào luôn.

Chúng tôi mừng báo cáo với anh là bên nhà sống như thường, nhưng hơi khó khăn vì vật giá leo thang. Như anh đã biết rõ, qua tin tức broadcast, hồi anh còn ở Chợ Lớn, thì giá gạo chánh phủ chỉ bán có 4 hào/kí lô. Hiện chúng tôi phải mua với giá thương lượng là 7 đồng/kí lô. Giá chợ, gạo ngon 12 đồng/ kí, thường 10/kí. Chỉ cho anh biết giá gạo leo thang như vậy thì giá thực phẩm cũng leo theo, đồng bạc VN mất giá. Thấy rõ rằng

Thư Từ Lai Vãng

dân chúng lo âu, ai ai cũng chỉ biết sống ngày nào hay ngày ấy.

Nhưng cũng có một số người sống phè phỡn, ăn chơi. Nhà hàng quốc doanh hoặc tư, đông nghẹt khách, kiếm được tiền, bia lớn nội địa 12 đồng một chai, xuất khẩu 33, 6 đồng một chai. Mỗi đĩa đồ ăn trung bình 15 đến 20 đồng, trong lúc đó tiền lương thì rất thấp. Cao cấp thì lối 300, 500 đồng một tháng, công nhân thường 100, 200 đồng một tháng. Tiền lương mới đó, trong lúc đó anh em thủy thủ đánh cá biển thì họ ăn chia với chủ tàu, phần nhiều quốc doanh, mỗi tháng mỗi người có thể chia 1000, 2000 đồng tùy theo số tiền bán được. Họ cực khổ thì họ được hưởng nhiều.

Còn việc đi quảng cáo bán thuốc uống của anh ra sao? Nhờ ơn trên, chắc anh thành công như ý nguyện? Trong lúc anh đi xứ này xứ kia, chắc anh cũng lo luôn cho thiên hạ học tu. Đây mới là mục đích chánh của anh, một công hai việc.

Hôm nay là tháng 7 năm Tân Dậu rồi, cũng không còn mấy tháng nữa Tết Việt. Anh có việc đi qua Á châu làm nhiệm vụ, anh nên ghé qua nhà thăm anh em bạn đạo hữu vi, vô vi thì anh về mỗi ngày rồi. CPN đi qua tới Pháp rồi, có viết thư cho anh chưa? Nếu anh gặp CPN thì anh bảo chú N. phải lo gia đình còn lại ở VN đang bị khó khăn về tài chánh. Công đức này chú CPN phải lo cho tròn để khỏi phải trả quả sau này.

Anh em bạn đạo Vô Vi đều mạnh khỏe, tôi chỉ biết có vợ chồng của anh VA, em chú Q., vì đi chui ở Quảng Nghĩa nên bị cướp sạch và bị giết chết cả hai vợ chồng. Cũng là số bỏ xác tại đất mẹ VN linh thiêng.

Thư Từ Lai Vãng

Trong vòng 10 năm, 20 năm nữa, không biết bao nhiêu thạc sĩ, bác học, thiên tài VN sẽ trở về VN để xây dựng lại một nước VN hùng cường, giàu có. Đây là thực tế chứ không phải ảo mộng, phải vậy không anh Tám?

Nếu anh có gói quà về cho bạn đạo thì anh cho tôi xin thuốc bổ, nhức mỏi và đau đầu, ăn không tiêu. Xin cảm ơn anh trước. Chúc anh chị và cháu Tuyết, tất cả bạn đạo và anh chị em đồng bào VN hải ngoại, mạnh giỏi mãi mãi, sẽ đem của cải trở về VN yêu dấu.

Chào thân mến,

Nếu anh có dịp qua Paris, tôi yêu cầu anh tới thăm chị Hai tôi, trên 80 tuổi, bà HM. Rất cảm ơn anh.

Kính gửi anh Sáu,

Vui nhận được thư của anh, đầy đủ tin tức, được biết N. đã ra rồi, nhưng lúc này tôi không nhận được thư.

Gần đây, tôi có đi du thuyết tại Hoa Kỳ, kêu gọi tâm linh trở về với thực trạng lo tu hành tiến giải, để mong một ngày nào đóng góp, như anh đã đề cập trong thư, cho mọi người ở tương lai.

Còn về phần thuốc anh đề cập trong thư, có dịp tôi sẽ gửi về cho anh một ngày gần đây. Về việc VA, tôi cũng được biết vì trước khi đi, tôi đã dặn không nên, nhưng mà anh ấy đã bỏ vợ ra đi, vợ chánh thức không cùng đi. Đó là kết quả của chuyện nhân tiền mà mọi người tu thấy và nên tránh.

Thư Từ Lai Vãng

Tôi sắp đi Phi luật Tân và Hồng Kông, Úc châu hay là Pháp, Âu châu, rồi mới trở về Montréal, sang năm mới về Montréal. Một năm tôi chỉ ở đây vài ba tháng, còn dư thì giờ là đi du thuyết khắp các nơi, tùy theo nhu cầu của mọi nơi.

Xin gửi kèm theo đây một cái hình gần đây giữa tôi và bà Tám. Còn cháu Tuyết đã có chồng rồi, ở riêng. Kỳ này tôi sẽ cùng đi với bà Tám. Chắc không có dịp về VN. Tôi đã lo phận sự trả lời tất cả những thư từ những người ở VN gửi đến thì cũng như sự hiện diện của tôi tại xứ sở.

Kính chúc anh chị vui khỏe, mọi điều mỗi mỗi cũng đều giữ lấy sự Thanh Tịnh để vượt qua mọi sự khó khăn.

Kính thư
LSH

TP HCM, ngày 6/7/81

Kính thưa ông Tám, Chúng con vừa nhận được gói thuốc của ông Tám do hãng Pharmaselect Coopération gửi cho. Chúng con xin cảm ơn ông Tám rất nhiều.

Khi nhận được giấy báo có gói bưu phẩm từ Canada gửi qua, chúng con rất ngạc nhiên vì không biết do ai gửi cho. Ngay cả khi ra lãnh ở bưu điện, cũng vẫn không được biết rõ tên người gửi. Về đến nhà xem ở ngoài bao giấy mới biết đó là quà của ông Tám. Chúng con rất

mừng và rất cảm động vì trong số cả trăm bạn đạo khắp nơi, mà ông Tám vẫn nghĩ đến chúng con và cho quà thì là một chuyện an ủi rất lớn vậy.

Theo giấy kê khai ngày 26/3/81 của hãng Pharma-Select thì trong gói quà gồm có: 1 chai Tyfomycine 250 mg 100 viên, 1 chai Ampiciline 500 mg 100 viên, 1 chai Tétracycline 250 mg 100 viên, 1 hộp Solucortef 100 mg 5 chai, 1 hộp Laxid 4 mg. Nhưng rất tiếc là hãng này đã gửi trong một bao giấy dày chứ không có hộp carton, nên bao giấy đã bị rách và người ta đã lấy mất một chai Ampiciline, đó là chai thuốc đáng giá nhất, hiện nay có thể bán được 600 đồng. Chúng con xin nói để ông Tám biết và dặn hãng đó nên rút kinh nghiệm, lần sau nếu có gửi cho ai, nên đựng thuốc trong hộp carton cứng. Mặc dù tiền cước có đắt hơn một chút vì nặng hơn, nhưng tránh được sự mất mát, vì bao giấy dày không chịu đựng được sự lênh kênh của các chai và hộp thuốc bên trong, nên bị rách cả.

Hồi tháng 4/81, chúng con cũng có gửi thư qua thăm ông Tám, không biết ông Tám có nhận được không? Chúng con hy vọng lá thư đó đã không bị thất lạc. Trong thư ấy, chúng con có nói chuyện gia đình chú N. đã bán nhà và dự định đi khu kinh tế mới cùng với một số bạn đạo, nhưng việc ấy không thành. Gần đây, chú N. có đến chơi và cho chúng con biết ý định đó đã thất bại và nhiều bạn đạo cũng đau khổ lắm. Chú N. có cho chúng con đọc một thư của ông Tám dạy rằng: "Ở đâu cũng là sống, và đã tu thì đừng tính. Và đã tính thì đừng tu". Tất cả chúng con đều lấy đó làm một bài học. Gia đình chú N. bây giờ phải đi ở nhờ. Nghe nói cũng cực

Thư Từ Lai Vãng

khổ lắm. Riêng chú N. thì vẫn bình tĩnh và chấp nhận hoàn cảnh.

Đã lâu chúng con cũng không nhận được thư của gia đình chị K. ở California. Đạo này ông Tám có sang thăm các bạn đạo bên đó không? Thỉnh thoảng chúng con cũng được xem hình ông Tám qua gia đình các bạn đạo gửi về và thấy ông Tám càng trẻ ra. Bà Tám và cô Tuyết có được mạnh giỏi không? Xin ông Tám cho chúng con gửi lời thăm bà Tám, cô Tuyết, gia đình anh chị Y. và các bạn đạo khác.

Gia đình chúng con vẫn được như thường và đang chờ xin giấy xuất cảnh. Chúng con vẫn tiếp tục công phu và vẫn tự tu tự tiến. Tuy nhiên, nhiều lúc cũng thấy nhớ ông Tám và các bạn đạo nhiều vì khi còn đi thiền đường thì nhờ điển của ông Tám và các bạn đạo, nên việc công phu cũng có phần được dễ dàng và tiến nhanh hơn.

Chúng con kính chúc ông Tám và gia đình được mạnh giỏi luôn và gặp nhiều may mắn. Cho chúng con gửi lời thăm các bạn đạo và lời chúc vạn sự tốt lành.

Kính thư
HDT

Kính gửi anh chị T.,

Vui nhận được thư của anh chị đã báo cho biết rằng anh chị đã nhận được quà của tôi, nhưng rất tiếc vì lòng

tham của con người, đã xé ra và lấy những thuốc quý giá. Không phải riêng một mình anh, mà tất cả bạn đạo các nơi mà tôi đã gửi quà tặng đều báo cáo mất những món hàng mắc tiền, nhưng mà món hàng rẻ tiền thì còn nguyên. Chuyện đó là lòng tham của con người phải có. Nhưng mà tôi cũng đã báo cáo cho Pharma Select và cho PharmaSelect biết rằng phải sửa đổi cái bao bì cho cẩn thận hơn, thì từ đó về sau, họ đã đổi theo carton như anh đã nói.

Kỳ này tôi đi Hoa Kỳ du thuyết trên 3 tháng để chấn chỉnh tâm thần của mọi người ở hải ngoại đều lâm vào trong tình trạng nhớ quê hương đau khổ. Mọi người bây giờ ý thức được và đã tự chịu tự tu tự tiến.

Ở xứ người luôn luôn có những sự lo âu và phải làm mới có sự sống, và thời tiết cũng khống chế luôn hành động của con người và tư tưởng con người. Cho nên, ở hải ngoại không phải là được dịp sung sướng đâu. Mọi người cũng phải lo làm mới có ăn, rất khổ. Tâm linh càng ngày càng sa sút, đạo đức mất luôn. Vì vậy tôi mới phát tâm đi vòng quanh thế giới thuyết giảng cho mọi người thức tâm trở về với căn bản của chính mình và để biết rõ rằng chúng ta nguyên lai bởi Thượng Đế, bởi đấng Vô Cùng đã tạo cho chúng ta có một linh hồn sáng suốt.

Cho nên, ngày nay chúng ta tu bổ, sửa chữa để vun bồi sự sáng suốt đó, để trở về với vô cùng vô tận. Hồn của chúng ta bất diệt, cơ thể của chúng ta là tạm mà thôi. Những việc làm hiện tại của mọi người khắp thế giới đều là hướng ngoại, không thấy hướng nội, thành ra sự đau khổ dồn dập vào nội tâm rất nhiều. Chính

Thư Từ Lai Vãng

anh là người đã được cải tạo và tôi cũng là người đã được cải tạo. Chúng ta thông cảm nhau và hiểu rõ con người phải biết tự sửa và quyết tâm tự sửa mới thấy rõ con đường tiến hóa của nội thức.

Cho nên ở hoàn cảnh nào chúng ta cũng sống được, ở nơi nào chúng ta cũng thực hiện được tình thương. Sự thật thà mới là quý giá. Cho nên, càng ngày càng lớn, càng tu, càng tự cải tạo và bị đời cải tạo chúng ta mới thấy rõ rằng chúng ta nguyên lai bởi một điểm linh quang sáng suốt, rồi chúng ta phải vun bồi điểm đó để trở về với nguyên căn Đại Hồn ở Bên Trên. Việc đó, chính bản thân tôi đã thực hiện và đã chấp nhận. Sau khi được cải tạo, lại được đi kinh tế mới, sống cảnh bơ vơ đối với mất phạm, nhưng mà thực chất đã trở về với căn bản. Lúc nào tôi cũng hoan hỉ và chấp nhận trong tình cảnh đó. Cho nên ngày nay tôi được ra đây cũng là ở trong tình trạng lo sự tu bổ sửa chữa để tiến hóa, chứ không phải ra đây để hưởng thụ. Không phải ra đây để kiếm cơm. Nhưng vì tình cảnh bắt buộc và Bề Trên đã đưa gởi cho tôi, chúng tôi, gia đình chúng tôi ra đây để ảnh hưởng mọi người và để cho mọi người thấy rõ rằng: Ta là Thượng Đế, ta là Phật, ta là Ma quỷ. Tất cả đều trong ta mà ra. Chớ nếu chúng ta không lập lại trật tự thì không bao giờ thấy ta ở đâu. Cho nên chúng ta tu để lập lại trật tự và sống trong lẽ sống, đương nhiên phải có sự sống, thì ở đâu chúng ta cũng sống.

Tôi đã viết thư khuyên chú N., khuyên các bạn đạo phải bình tĩnh tu trong cái cảnh được giải nghiệp hiện tại ở VN, thì mọi người sẽ được thăng hoa và tâm thức chúng ta sẽ đóng góp cho nhân quần tiến hóa và ảnh

hường tất cả nhân loại ở tương lai. Nhưng mà những người ấy phân lại thì phải gặp phải bài học nặng hơn ở hiện tại. Những bài học đó cũng là trong cái cơ Tiến Hóa. Sau cuộc dãi dãi này, càng ý thức rõ sự sai lầm của chính mình và trở về với căn bản thăng hoa tâm thức thì tôi thiết tưởng mọi người cũng sẽ tự khôi phục ở tương lai, không có gì khó khăn.

Cái cảnh khổ của chú N. hiện tại, những cảnh đó tôi đã và đang chấp nhận. Với tuổi quá 50, đi tới xứ người, muốn kiếm chén cơm, khó kiếm, không phải dễ đâu, không ai xử dụng mình. Nhưng mà với tình thương và đạo đức, mình đã tự xây dựng thì sự sống trong nếp sống vẫn tiến hóa. Không phải là vật chất có thể cứu mình được, nhưng mà tâm linh mới thật sự cứu mình.

Học nhẫn để thực hiện từ bi là điều chánh. Nên chấp nhận. Vì vậy, tôi ở hoàn cảnh nào cũng xong. Ngày nay đang ở đây nhưng mà ngày mai đi đâu đi nữa cũng vậy đó thôi. Vì ông Trời chưa sập. Tôi đã nói năm 1974, chính anh cũng còn nhớ câu nói của tôi: "Còn trời, còn đất, còn ta là còn thái bình", thì cứ giữ cái đó thì khắp thế giới chúng ta sẽ được đi và sẽ chứng kiến mọi điều dở hay của quả địa cầu hiện tại. Nhưng mà tâm thức chúng ta luôn luôn trong xây dựng, bình thản trong tiến hóa, thanh tịnh là quý nhất.

Cho nên phải thiền để lập lại trật tự và gạt hái phần thanh tịnh, vun bồi sự thanh tịnh để giải quyết mọi sự nan giải của nội tâm. Chính anh là người đã làm điều đó, cũng như tôi. Không biết nói gì hơn, chúng ta đồng hành trong cuộc hành hương hiện tại, tại thế gian. Rồi một ngày nào đó, tâm linh chúng ta sẽ tương ngộ trong

Thư Từ Lai Vãng

nơi vinh quang và tốt đẹp hơn. Kính chúc anh chị và các cháu được vui khỏe.

Kính thư LSH

Trảng Bom, ngày 14/6/81

Kính gửi ân sư Lương Sĩ Hằng

Thưa Thầy,

Chú N. và con đã nhận được thư của Thầy đề ngày 3/2/81, con kính thăm Thầy và bừu quyển được đầy ơn phước lành. Kính mừng Thầy Tám được lành bệnh, khỏe mạnh để cứu bệnh chúng sanh.

Con phát tâm có giới thiệu cho các cô bác anh chị và chú N., bà C., chị Ba K., ông T., đồng ý cùng con đi đến bác sĩ Ba để chữa bệnh, tốn tất cả 82 đồng, bảo đảm khỏi bệnh, nhưng không khỏi. Bây giờ các vị bắt đền con phải trả lại tiền. Oan ức thiệt, tiền đâu con trả và con cũng không ăn đồng nào của bác sĩ cho mà còn tốn như mọi người. Dem con lên đoạn đầu dài mắng nhiếc đủ điều. Lưu manh, lường gạt, đại bịp. Cả những danh từ xấu mà con giữ từ nhỏ đến nay, nay lại bị tất cả trút lên đầu.

Thư Từ Lai Vãng

Đúng câu: Trong đời có đạo, trong đạo có đời (bài thơ của Thầy 3/2/81) về đúng lúc con bị quay như đế. Chỉ có Thầy và Trời hiểu lòng con bị giải nghiệp.

Có một số bạn ở Mỹ Tho hiểu con, góp chút tiền đủ trả cho các vị đi chữa bệnh. Góp được 5 đồng. Con sẵn sàng mượn vị nào phát tâm cho mượn để trả nợ oan của con, rồi sau đó con hoàn trả lại. Con nhận chịu số to tát, con xin Thầy truyền lời dạy bảo con trong lúc này. Lúc này con thấy hiệu quả của Đạo pháp chứng minh thanh tịnh. Con thấy con vẫn sáng, vẫn say mê Đạo pháp và can đảm chấp nhận và thông cảm họ, coi như bài học thêm đời đạo.

Kính chúc Thầy và bửu quyến đầy ơn điển lành của Bề Trên.

Kính thư
LĐ

TB: Cô bác anh chị đã nghèo mà chữa bệnh không khỏi tội nghiệp quá. Ông V. đeo mắt kiếng và ông VA, em ông T., đã chết, bệnh tim, tội nghiệp quá. Kính ân sư.

*Đạo pháp hoằng khai đạo lý mầu
Ngộ đời ngộ đạo dễ gì đâu
Minh tâm kiến tánh dễ thành Phật
Bình thường Mô Phật khó ô cay.*

Montréal, ngày 8/10/81

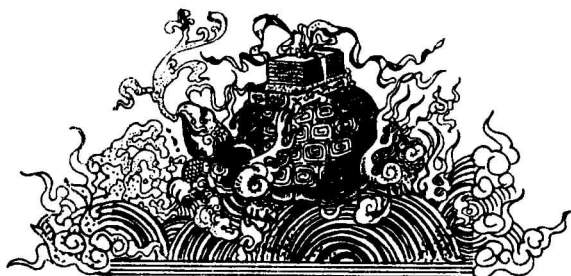
LĐ

*Chuyện đời học hỏi triền miên
Dụng vô minh cảm nối liền cảm giao
Tu thời mới rõ nhiệm màu
Thứ tha tha thứ trước sau dung hòa
Học rồi thấy cảnh bao la
Thấy tâm động loạn, thấy ta như người
Bề Trên sáng suốt chỉ cười
Các con động loạn người người khổ đau
Thực hành mới rõ trước sau
Mất rồi lại được nhiệm màu khai minh
Trong không mà có chơn tình
Ngũ hành tạm bợ do mình tạo ra
Pháp tu có sẵn trong nhà
Không tu bỏ chạy lại hòa được ai
Tu đâu có phải học tài
Sửa mình tiến hóa tiến hoài không ngưng
Nơi nào cũng có dặng dưng
Lấy không làm đích tự vùng đứng lên
Tình thương gắng giữ cho bền
Tiền tài là tạm tạo nên đấu tranh
Loài người nguyên bốn thực hành
Nay đây mai đó tu hành sửa tâm
Giúp người phải tự giúp thân
Chuyện ta đạt được chuyện tâm trợ ban
Tâm ta thanh tịnh đạt an
Dù cho bão tố vẫn bàn thực thi
Trăm đường xa cách một ly*

Hướng về nguồn cội ta thì an khương
Nợ trần vay trả có đường
Đổi đời xảo trá tự lương gạt tâm
Biết mình sửa tiến yên tâm
Tu cho thành đạo chẳng làm chẳng sai
Cha Trời mới thật là tài
Dạy cho hiểu đạo đôi mai đạt thông
Chị em vui họp tham tông
Nay đà tan rã chơn lòng vẫn thông
Luật Trời qui định Hóa Công
Chữ người tự chữ cơ công vẫn mang
Ý Trời thanh nhẹ vẫn bàn
Tình thương đạo đức là đàn con đi
Lời vàng ý ngọc xét suy
Nhớ ghi tâm đạo ta thì đạt thông
Chẳng ai vượt khỏi Hóa Công
Ngũ hành Ngài nắm lòng vòng sửa sai
Các con chấp nhận mới tài
Bề Trên ban chếp ngày ngày tâm con
Nụ cười khai mở lòng son
Hướng về nội thức chẳng còn si mê
Tu hành sáng suốt chán chê
Trở về thanh cảnh muôn bề an vui
Quan Âm Thị Kính nếm mùi
Gieo oan, giáng họa rền trui tiến lần
Trù trì thể xác nghiệp thân
Chịu đánh, chịu khảo, giữ phân thanh cao
Cha Trời bố hóa nhiệm màu
Ban ân thanh đạo trước sau dung hòa
Ngài đà lưu lại gần xa
Giúp cho sinh chúng tự hòa tiến lên
Lắm khi ghen ghét khóc rên

Thư Từ Lai Vãng

Ngài phân đời đạo đạt nền do ta
Bền lòng vững chí đạt Hòa
Sống trong sáng suốt cảm hòa nơi nơi
Tình thương ban rải do Trời
Cùng chung nhịp thở mở lời chửi nhau
Nhân sinh thực tập đối đầu
Đụng rồi hóa giải màu màu tự khai
Duyên lành gánh nặng hai vai
Chơn tâm thức giác chờ ngày đạt vinh
Đạo đời thành bại do mình
Minh tâm kiến tánh tâm linh hiểu hòa
Duyên Trời duyên Phật chẳng xa
Tâm ta sáng suốt ta hòa đến nơi
Thế gian lấm lý lấm lời
Mưu mô lường gạt lập đời khổ đau
Cảnh đời kẻ trước người sau
Chung qui cũng phải đối đầu thiên cơ.

Sài Gòn, ngày 16/6/81

Cậu mợ kính mến,

Khoảng tháng trước, con có gởi một lá thư thăm cậu mợ và nhờ cậu trao hộ chị K. một lá thư, có lẽ nay đã đến.

Con nhận được thư, đôi giày và cái quần Jean của cậu cho cách đây độ hai tuần lễ. Quần bận vừa y, ai cũng khen, còn đôi giày thật khó tin nhất, vì chân con hai cái khác nhau. Lăn ra và đem về nhà, cả nhà đều cười vì nghĩ rằng con không thể mang vừa. Ấy vậy mà khi đi làm về, con ướm vào chân ngay, một chân thì đưa vào tương không được, thế mà cựa quậy một hồi, chân lọt vào trọn. Kéo thử fermeture thì từ đó trở đi vừa y.

Trước đó hai ngày, vợ chồng con đi mua ba cái áo, nay gặp quần và giày tiên Thượng Đế choàng vô đủ bộ, ai thấy cũng khen, ai nhìn cũng thích. Xin cảm ơn cậu mợ nhiều lắm.

Gia đình cũng khỏe cả. Đ. mới đi Qui Nhơn về cho hay bà ngoại đã dọn về Gò Bồi ở rồi. Cậu Hai khỏe. Thịnh thoảng con có đi thăm cậu Bậy và cũng thịnh thoảng có những bạn đạo đến với con, họ tự thức và tỏ ra thích thú khi nghe con trình bày quan niệm tu của mình, trở về với chính mình để tự nhận ta qua con đường tích lũy thần năng ...

Thư Từ Lai Vãng

L. con,

Cậu đã nhận được thư con đề ngày 16/6/81. Được biết con đã nhận được quà của cậu và khỏe mạnh vui tươi, trên con đường đời cũng như đường đạo.

Cậu vừa du thuyết bên các tiểu bang Hoa Kỳ trên ba tháng. Đánh thức mọi tâm linh hướng về nội thức để lo tu luyện, nhiên hậu mới lập lại trật tự và trở lại đạt sự sống trong lẽ sống hiện tại.

Ai ai cũng kính mến, các nơi đều thích thú và cho đó là một thuyết mới để khai thông tâm linh và không bị bế ngõ trên đường đời. Cậu đã giải thích rằng: Đây là con đường cũ rích của mọi người, đã tự có từ nghìn đời, nhưng mà đem sự sáng suốt để phục vụ cho đời, thành ra mê loạn và không biết được chơn tâm của chính mình. Cho nên có sự trách móc, hận thù, mới gây chiến và làm cho xáo trộn tình thế của chính mình.

Mọi người đã ý thức được nên thực hành khá đông. Cậu tin chắc rằng Thượng Đế sẽ chuyển cho mọi người được trở về với căn bản của chính họ, trên con đường tu học chánh giác, không còn vá víu trong văn chương và lượm lặt sự thành công của những người khác, nhưng mà chính mình chưa thực hiện được.

Con đã sống qua trong một cuộc sống học hỏi thấm thía và đã tự nhận thức rằng: Nghiệp chính mình đã tạo và phải tự giải. Thì ngày nay, con đã chấp nhận và giải nghiệp. Còn Trời, còn Đất, còn Ta là còn thái bình. Cậu đã thường nói: Chỉ có ta tự tạo sự xáo trộn cho chính ta mà thôi. Ở đâu rồi cũng sống. Con nghiên ngẫm xem, cậu đã bước qua biết bao nhiêu truông. Người đời cho là không thể qua được, nhưng mà cậu

vấn bước qua, trong ý chí vô cùng tận của tâm linh, thì mỗi người đều có.

Hiện tại, cơn thử thách hiện tại ở linh địa là mỗi người phải bước qua. Mà khi bước qua rồi thì đạt tới Dũng thật sự. Đạt tới Dũng mới dòm thấy chúng ta đã thực hiện Bi Trí Dũng luôn. Sự từ tâm đó phát hiện trong nội thức và xóa bỏ tất cả mọi hận thù, chỉ giữ lấy sự thương yêu, xây dựng mà thôi. Hòa tan trong mọi thức, hòa tan trong mọi trạng thái, thì chúng ta mới nhập định. Ngay sự hoạt động cũng định, đi đứng ngồi nằm cũng định, không phải ngồi một đống mới là định.

Cho nên cái phương thức của chúng ta nó sẽ mở lần lần cho mọi người và lập lại cuộc đời mới trong quả địa cầu này, cho chúng sinh được an khương và nhận thức khóa học phải học và tự tiến.

Quá khứ, kỷ niệm đều xóa bỏ và thực hiện, để vượt qua trong dũng chí, để thấu đáo nguyên căn của chính mình thì không còn sự bận bịu của nội tâm. Làm việc tùy thức cũng như về con đường đạo.

"Tùy thức mà thuyết, tùy tâm mà độ", thì lúc nào cũng trôi chảy, không có gì khó khăn.

Từ ngày cậu rời khỏi VN đến đây, công việc gia bội, nhưng mà cậu vẫn đầy đủ sức khỏe, trong trí không bao giờ hoang mang và cảm thấy sự nghèo khổ của chính mình, thì Thượng Đế đã ân ban một lối thoát cho chính mình. Nhưng rốt cuộc cũng phải "Lấy Trời làm nhà và lấy Đất làm giường". Ai ai cũng phải tiến tới con đường đương nhiên phải tiến và tự giải thoát mà thôi.

Thư Từ Lai Vãng

Cậu không biết nói gì hơn gởi lời chúc ba má con và gia đình của các con đều vui khỏe và hăng hái học hỏi trong tình cảnh hiện tại, rồi tâm thức của các con sẽ phong phú và dồi dào hơn những người chưa bước qua được nhịp cầu hiện tại. Khi chúng ta đã bước qua nhịp cầu hiện tại, thì không còn sự đau khổ và sự hạnh phúc sẽ trở về với chính ta.

Cậu của con
LSH

Long Thuận, ngày 16/6/81

Kính Đức Tôn Sư,

Tôi tuy biết trễ, nhưng cũng còn căn duyên gặp được Tôi Tâm Đạo 1, 2, 3 của HVE do một người bạn cho mượn.

Tôi bèn ra công chép gần cả tháng mới rồi. Kế đó, tôi bắt đầu hành pháp ngay, cũng vào tháng 6 dương lịch này, đã hơn 6 năm. Tôi liền đi Mỹ Tho kiếm anh TV, nhờ anh xem lại coi tôi làm đúng không. Sau đó, anh V. đi với tôi lên TĐ HVE và đã dẫn vô chợ Phù Đổng, lại nhà thăm ông Tám cho biết nữa. Lên, tôi không gặp ông Tám. Ở lại, qua bữa sau đến TĐ MNP thăm ông Tám và châm điếu cùng mua thuốc uống.

Ông Tám dạy làm Pháp Luân cho nhiều rồi để sau này xe cộ khó đi lại.

Biết ông Tám xuất ngoại rồi, tôi bèn viết thư về TĐ, nhờ huynh E. có bài vở chi gửi cho tôi đọc. Sau nữa, tôi ráng đi SG, về TĐ được thấy hình ông Tám và bà Tám và hình ông Tám bận âu phục xanh, kẻ kéo người trì và còn nhiều hình nữa, và muốn xin một tấm để tưởng nhớ Đức Tôn Sư. Ngại có nhiều đạo hữu, thêm nỗi không biết huynh E. có vui lòng cho không, đành ôm ấp trong mình hoài.

Mới đây, chị LVH đưa cho coi hình ông Tám chụp chung với chú Năm TH, đạo hữu ở Mỹ Tho, quen biết với tôi và một đạo hữu nhỏ nữa. Muốn quá, tôi ước phải chi có một tấm hình. Chú Hai liền đưa địa chỉ ông Tám, biểu tôi cứ gửi thư thăm ông Tám và trình bày ý muốn, ông Tám sẽ gửi cho.

Mùng quá, tôi lật đật viết thư thăm ông Tám, trước kính thăm ông Tám được dồi dào sức khỏe, để phổ độ chúng sanh cho kịp kỳ ngưng hạ. Sau thưa ông Tám rõ, bữa 11/6, anh CVS có mời bạn đạo dùng bữa cơm chay thân mật, sau nói chuyện trao đổi về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học để học hỏi. Anh có đưa cho tôi xem cuốn: “Bảng Chỉ Dẫn Cách Công Phu Theo Pháp Lý” có in hình ông Tư, ông Tám, bận áo rộng trắng đẹp quá, xuất bản năm 1980, không biết còn không, ông Tám cho tôi một cuốn; và địa chỉ ở Canada sao số khác với số thư của LVH Mỹ Tho. Trong sách biên ..., còn của LVH biên.... Thành ra tôi phải xuống LVH hỏi và coi lại địa chỉ của ông Tám để rồi tôi mới gửi thư.

Thư Từ Lai Vãng

Tôi nhờ huynh E. gửi những bài của ông Tám giảng ở hải ngoại hoặc tôi mượn về chép rồi trả lại nơi các đạo hữu Mỹ Tho. Tôi chép đủ cả Tôi Tâm Đạo 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 để coi đi coi lại, và nhất là ban đêm, đúng 12 giờ, tôi công phu tới 2 giờ rồi xả, nằm Pháp Luân Chiếu Minh đôi ba lần mới ngủ. Sáng dạy, thấy khỏe lắm.

Kính thưa ông Tám, một lần nữa, xin ông Tám nhớ tới tôi là CVL, ở trong xã Mỹ Tho. Ông Tám có gửi bài hình cho các đạo hữu Mỹ Tho, xin nhớ thêm một người nữa là L..

Tôi xin thành kính biết ơn và cảm ơn ông Tám đời đời.

Kính bái

Kính gửi anh L.,

Tôi đã nhận được thư của anh và được biết anh đã xem qua những thư từ và được biết hành động của tôi ở ngoài này cũng như ở VN, ngày đêm lo xây dựng cuộc tiến hóa của tâm linh của mọi người.

Tôi vừa du thuyết tại Hoa Kỳ, nhiều tiểu bang về, trên 3 tháng, được đọc thư anh có những lời cảm xúc. Tôi xin thành thật cảm ơn sự lưu ý của anh và tôi ước mong rằng chúng ta đồng tiến trên con đường bất buộc phải tiến trở về với căn bản tâm linh của chính mình.

Sanh ra bởi một mình rồi sẽ trở về bởi một mình mà thôi. Chúng ta phải trở về với cái gì? Với sự sáng suốt sẵn có của chính mình. Bao nhiêu sự kích động và phản động của đời, chúng ta đã học. Rốt cuộc rồi chúng ta phải xa lìa. Những bài học thích đáng đã đập trong đầu, xoáy trong tim của chúng ta ở trong cơn động loạn, và đại phước đức cho những người đang sống ở linh địa và ý thức được của cải là không nghĩa lý gì, và để nó tự xa lìa chúng ta hơn là chúng ta tìm đường tự tử để xa lìa vật chất. Đó, mỗi người sẽ nhận thức rõ ràng là thiên cơ chuyển biến, ai ai cũng có cơ hội học hỏi, cơ hội tu học, không tu bằng cách này thì tu cách kia.

Trong cái khổ mới thấy thực chất của chính mình, thấy khả năng của chính mình và thấy con đường phải tu, đương nhiên phải tu.

Tôi, trước khi tôi ra đây, tôi đã học tất cả những cái gì khổ nhứt tại VN. Tôi đã nếm qua, như Kinh Tế mới chẳng hạn. Bất cứ nơi nào đưa đẩy tới, tôi đều chấp nhận, vì tôi đã nhận thức rõ mọi người rốt cuộc cũng phải: lấy Trời làm nhà, lấy Đất làm giường. Không có ai có thể từ chối được con đường này dù thế lực mạnh đến đâu, dù giàu có đi bực nào, rồi cũng vậy đó thôi.

Cho nên, những người đã qua được cái cơn giải nghiệp này, thấy rõ mình được đại phước đức hơn chúng sanh tại quả địa cầu, đang mê muội về vật chất, đang ôm lấy của cải và tranh đấu với một ý thức vô lý, chém giết, gây sự bất hạnh cho chính mình và cho mọi người. Khí giới không có trường tồn, nhưng mà tâm linh của chúng ta là bất diệt.

Thư Từ Lai Vãng

Cho nên ở đời này lại có cuộc thay đổi để mọi người càng sống càng ý thức lấy tâm linh của chính mình và tự thăng hoa phần thanh nhẹ, và buông bỏ sự nặng trọc của nội thức.

Mỗi mỗi thanh tịnh rồi mới thấy rõ Thượng Đế rất công bằng. Thượng Đế đã ban rải khắp các nơi trên quả địa cầu, kể có người không, cũng đồng phải học rồi qui thức, trở về sự thanh tịnh, mới giải thoát tất cả những sự gì chúng ta cho là khó khăn và nan giải hiện tại.

Tiện đây, tôi xin gửi một tấm hình của tôi để cho anh lưu niệm và một cuốn sách công phu. Nhưng lúc này hết sách công phu bằng tiếng VN, chỉ có Anh văn, thành ra tôi xin hẹn kỳ tới sẽ gửi.

Chúng ta tu phương pháp này chỉ có thực hành, chấp nhận mới thăng hoa nổi. Còn nếu động loạn, hận thù thì càng chìm xuống mà thôi.

Vấn tất ít hàng, kính chúc anh cùng các bạn đạo đồng vui tiến trong cuộc hành hương hiện tại.

Kính thư
LSH

Thư Từ Lai Vãng

TP HCM, ngày 15/6/81

Bố ơi,

Con nhớ thương Bố vô cùng, chừng nào Bố mới trở lại VN hả Bố? Khi về, Bố nhớ mang quà cho con nhe.

Bố xem con có giỏi không? Con ráng làm mặt lì, chớ thấy người ta có thơ, hình và quà của bố, con cũng bắt thèm.

Bố ơi, con đang làm việc chăm chú. Hơi mệt, nhưng khi nhớ đến Bố thì lại thấy khỏe và vui ngay. Con yêu thương Bố vô cùng. Con kính lời thăm Bố được khỏe mạnh luôn, cùng tất cả các anh chị đang sống trong tình thương của Bố.

Con hôn Bố.
Con của Bố

TB: Ngày 16/6/81,

Bố ơi, con sắp cộng tác với chương trình Y Tế cho Hội Chữ Thập Đỏ, ngày mai này sẽ khai trương trụ sở nằm ở Q3, KH sẽ làm phụ tá cho con và T., 18 tuổi, sẽ là cô thơ ký nhận bệnh, theo kiểu của Mỹ hồi xưa. Con sẽ gửi hình tụi con cho Bố sau.

Sau đây là những món mà con cần, Bố thấy tiện thì gửi cho con: cái đồng hồ reo tính phút theo kiểu portel-clés hay kiểu đồ chơi giống của Bố đó, để con canh phút chăm. Đồ thử nước tiểu albumine và glucose. Vài loại

Thư Từ Lai Vãng

thuốc bổ máu cần thiết. Bố chỉ lại con bài lễ suyển theo kiểu Hoa Đà đi. Con quên mất rồi.

Có lẽ bao nhiêu đó cũng tạm đủ cho chương trình trị liệu của con. Con cảm ơn Bố và hôn Bố thật kêu.

Con của Bố
NTT

T. con,

Bố đã nhận được thư của con, được biết con đã thực hiện con đường cứu độ là điều cao quý nhất và sự mong muốn của bố. Bố sẽ cố gắng tìm những món mà con cần, và sẽ gửi về cho con một ngày gần đây.

Hiện tại bố vẫn đi du thuyết các nơi. Vừa đi Hoa Kỳ trên ba tháng mới về. Bố thiết tưởng sự phát tâm của con càng cao độ, thì càng sẽ được ngộ bố trong tâm thức.

Hình ảnh bên ngoài không đáng kể bằng nội thức của con được khai và thấy bố. Chúng ta tu bên trong và khai triển tới vô cùng, vì phần Hồn của chúng ta bất diệt. Tâm thức của chúng ta là thực hiện Tình Thương và Đạo Đức, cho nên chúng ta nên học Dũng để vượt qua mọi sự trở ngại, thực hiện sự thương yêu của Thượng Đế đã ban bố cho chúng ta, hàng ngày, hàng giờ, phút, khắc và để truyền cảm cho mọi người đau

khổ đang gần chúng ta. Điều đó là sự công bằng của Thượng Đế mà quả địa cầu đã và đang khao khát.

Chúng ta phải lập hạnh hy sinh và thực hiện bất cứ giá nào khi bước thẳng vào quỹ đạo tình thương và đạo đức, để cứu rỗi tâm linh của người khác và cứu độ cho chính mình.

Cho nên, hằng ngày, bố không làm cái gì hơn là việc bố đang thực hiện đại nguyện của bố là TÌNH THƯƠNG và ĐẠO ĐỨC. Phần tuổi còn lại của bố chỉ làm điều đó mà thôi. Ngoài điều đó, bố không có quyền tham dự nữa. Tuổi tuy lớn, nhưng mà sức khỏe vẫn dồi dào. Thượng Đế đã ban hồng ân cho bố để đi thuyết giảng khắp nơi, tùy nhu cầu của các giới. Bố đã từng tuyên bố rằng: “Bằng lòng tử vì Đạo, để đem chúng sanh tới Bến giác”.

Ngày nay, bố vẫn tiếp tục đọc thơ của các con từ VN gửi đến. Sự cảm mến và cảm động của chúng ta nối liền hằng giờ, hằng phút, hằng khắc, không bao giờ rời bỏ nhau.

Chúng ta dùng ý chí nối liền để thực hiện tình thương và đạo đức, để giải tỏa những cơ cực của tâm linh trong quả địa cầu này. Rốt cuộc, chiến tranh không đem lại được cái gì, nhưng mà chuốc lấy sự thảm bại của đau khổ mà thôi. Chung qui cũng phải trở về với Chử Thập Đò, là Tình Thương và Đạo Đức.

Con đã đi đúng đường và bố cũng ước mong được cơ hội diện kiến con và kiểm điểm sự thành công trên cuộc hành hương của chính con.

Thư Từ Lai Vãng

Chúc con, H., T., nội thức luôn luôn bình an trong
tinh thần cứu độ.

Bố của các con
LSH

Sài Gòn, ngày 13/6/81

Kính thăm ông Tám, bà Tám, bà Dí và cháu Tuyết,

Cách đây hơn một tuần, con có nhận được thư Thầy, con đã thư hồi âm. Nay con nhận được một gói thuốc của bà Tám gửi cho, nên con thư để bà Tám rõ. Con nhận được ngày 6/4/81 tức ngày 5/5 Âm lịch.

Trước, con xin Thầy từ bi giảiùm con, vì lúc này con không biết tại sao, hơn tháng nay, con cứ ngủ quên luôn, đến nỗi con phải thức đến 12 giờ, công phu xong mới ngủ. Vì con sợ ngủ thì ngủ quên, nên con thức. Trước kính Thầy giải cho con rõ, sau Thầy giúp đỡ cho con dễ nhẹ và đừng bê trễ nữa, con rất đội ơn Thầy.

Thưa Thầy, ngày sinh nhật của Thầy chắc vui lắm. Con ở bên này không dự, thì buồn quá, nên nhớ Thầy, con chỉ nghĩ đến công phu là tốt nhất, hờ Thầy? Để sớm gặp Thầy, đó cũng như là điều mong ước của Thầy cho tất cả mọi người. Nếu muốn gặp Thầy, dù Thầy ở

phương nào, có công phu sẽ được gặp Thầy hay nghĩ đến Thầy là Thầy ứng hiện ngay hờ Thầy?

Thưa bà Tám, hôm tôi nhận được gói quà 4 lọ thuốc tây của bà Tám gửi cho, nhưng khi nhận thì chỉ có một lọ thuốc cầm loại hiệu Anacine, còn 3 lọ thuốc kia đều mất cả. Gói quà của bà Tám gửi đã bị rách và được gói bao cột lại. Nên sau khi nhận, tôi mới thấy bị mất 3 thứ, nên tôi thư đến bà rõ. Tôi xin cảm ơn bà Tám nhiều, đã nghĩ đến và lo lắng cho tôi quá nhiều mà sự đó bị mất mát như thế, thực phiền. Vậy kính xin bà Tám đừng lo lắng nữa, để mệt nhọc bà Tám, mà còn mang đến sự phiền lo cho bà Tám thêm. Tôi xin cảm ơn bà Tám nhiều. Mặc dù ngàn trùng cách biệt mà bà Tám và Thầy vẫn nhớ tới con, vì vậy con chỉ biết lo tu, trước cho mình, sau không phụ lòng của Thầy lo lắng.

Kính Thầy cho con gửi lời kính thăm ông S., ông C., cô B., anh Ba nhỏ và tất cả quý bạn đạo bên ấy.

Kính Thầy,
ĐTĐ

Kính gửi chị Hai,
Tôi nhận được thơ của chị đề ngày 13/6/81, được biết chị vẫn bình an và đã nhận được quà của chúng tôi.

Tuy món quà về với chị nhưng mà bị mất mát, vì lòng tham của con người, cũng trong cảnh khổ mà xảy

Thư Từ Lai Vãng

ra. Việc đó chúng ta cũng đồng ý thức mà ban bố cho những người thiếu thốn. Rồi đây, chúng tôi sẽ tìm cách tiếp tục gửi về cho chị, để chị tiện dụng trong cơn thiếu thốn hay là bệnh hoạn. Dù xa cách, nhưng mà tâm tư chúng tôi vẫn ở bên nhà và vẫn mong giúp đỡ mọi người như lúc xưa. Mấy chục năm nay làm việc vì mọi người đã quen rồi, không thể ngừng được. Việc đó, Thượng Đế đã ban phước lành và đã ban ơn cho chúng tôi. Tuy ra đây, không được hưởng thụ một món gì, nhưng mà chỉ lo cặm cùi ngày cũng như đêm, giải tỏa những sự đau khổ của nội thức của mọi người đã gửi đến với tôi. Hiện tại thì giờ thì không cần thiết.

Chị nên công phu sau khi chị được an nghỉ khỏe mạnh, ngời dậy công phu đều đặn là được rồi. Từ từ, không bắt buộc tới giờ giấc, nhưng mà tâm thức càng ngày càng hướng thượng và càng nghĩ đến nguồn cội, chúng ta đương nhiên phải về.

Sự thanh tịnh chúng ta phải đi đến. Rốt cuộc, mọi người cũng phải lấy Trời làm nhà và lấy Đất làm giường. Không ai có thể luân lưu theo sự mong muốn của chúng ta.

Tại thế, mỗi người đều học hỏi bài vợ, bài chồng, bài con, bài xã hội tương tế, khai triển tâm linh của phần Hồn. Cho nên, điều đó, chúng ta là một học viên của căn khôn vũ trụ, chấp nhận học là tiến. Rốt cuộc, chúng ta chẳng có gì nắm được trong mười ngón tay, rồi phải buông bỏ ra đi. Điều đó là điều chắc chắn. Phải giữ lấy phần sáng suốt để lia thân trong lúc lâm chung thì chúng ta mới mong được đi tham dự một khóa mới mẻ và tốt đẹp hơn.

Thư Từ Lai Vãng

Chấp nhận học hỏi để tiến tới vô cùng vì phần Hồn bất diệt và vô cùng, cho nên chúng ta phải học hỏi đến vô cùng mới đạt pháp.

Bà Tám cũng rất khô mạnh và lúc này cũng lo tu thiền hằng đêm. Chúng tôi cũng đồng được cơ hội đi vòng quanh thế giới để đánh thức tâm linh của những người đau khổ. Tôi đã nguyện hy sinh vì Đạo pháp đến giờ phút lâm chung của chính tôi, như đã từng hứa với các bạn đạo tại VN

Kính chúc chị tâm thân an lạc.

TP HCM, ngày 5/6/81

Thầy kính mến,

Con xin kính thăm Thầy, gia quyến và các bạn đạo hữu chưa quen.

Từ lâu, sau hai bức thư, có lẽ Thầy nhận được một, con không có dịp gửi đến Thầy lời thăm hỏi của một người luôn luôn khắc sâu hình dáng của Thầy, từ dáng đi, giọng nói, lời giảng của Thầy, lại càng khó quên hơn. Dù rằng không cần phải có băng ghi âm, trong tình thế của một người luôn luôn bị chòng chất bởi nhiều công việc xã hội, bị nhiều khổ cảnh thử thách, nhiều phiền toái bao vây, con vẫn nhớ Thầy mà tưởng như không viết thư được, để tỏ bày nỗi kính trọng người đầu tiên trong đời, đã khai tâm mở trí, dẫn dắt đến con đường

Thư Từ Lai Vãng

Chân Lý mà phần đông nhân loại chưa thật sự khám phá và công nhận.

Thưa Thầy,

Con chưa từng được điểm phúc gọi ông Tám bằng Thầy, ngay trước mặt, như nhiều bạn đạo tại Paris. Con cũng chưa được khóc nhiều như thế, để được sung sướng vô ngần sau làn nước mắt nóng hổi.

Chúng con bên VN chắc đang trên sự thử thách. Nhiều lúc cảm thấy thiếu vắng một thực thể của Chân Lý và tưởng chừng vấp ngã vì trình độ non kém, nên chưa cảm nhận được sự hỗ trợ của điển lành vô vi. Dù biết rằng mọi hoàn cảnh trước mắt đều là bài học, nhưng sao bằng có thần lực hỗ trợ của Thầy?

Trong ánh mắt hiền từ nhân ái đó, mong một ngày Thầy trở lại quê hương trong sự mừng vui sum họp, dù biết rằng Thầy là người của nhân loại chứ không phải của riêng ai.

Nguyện rửa lòng thêm trong sạch để không hổ thẹn với công ơn của ông Tám.

Kính thư
NBT

Kính lời thăm chị TN, người đã thay Thầy viết thư trả lời cho con ngày 1/9/80.

T. con,

Thầy đã được đọc thư con đề ngày 5/6/81, sau cuộc du thuyết nhiều tiểu bang tại Canada cũng như Hoa Kỳ, Thầy không biết nói gì hơn gởi đến con phần thanh điển, sau khi đã đọc được thơ con.

Cuộc đời hiện tại, cả quả địa cầu đều cải tạo, trở về với tâm linh sáng suốt của chính mình, không có chỗ nào yên ổn bằng nội thức của chúng ta tự phát triển. Khi con hiểu được đời là bài học, đó là ngoại cảnh, nhưng mà nhờ ngoại cảnh mới đánh thức tâm linh của chính mình, cho nên tâm linh của chúng ta là đời đời bất diệt. Chúng ta phải trở về với căn bản của chính mình. Phần hồn là bất diệt, chúng ta phải hướng thượng khai triển tâm linh. Sự mong mỏi đó thực hiện được mới thấy rõ sự công bằng của Thượng Đế dẫn tiến chúng ta mà chúng ta không hay, ngược lại còn oán trách. Đó là sự sai lầm. Chấp nhận mới quy về nguồn cội, mới thật sự phục vụ chúng sanh trong định luật vay trả trả vay.

Ông Tám không biết nói gì hơn gởi lời thăm hỏi các con và ước mong các con vui vẻ chấp nhận, sáng suốt trong chu trình tiến hóa.

Ông Tám của con
LSH

Deware, ngày 28/7/81

Kính ông Tám,

Con gửi đến Thầy bài thơ, tuy không có gì là đặc sắc, nhưng con nghĩ rằng Thầy sẽ cận kề và hiểu về con hơn, đã và đang trên đoạn hành trình nào của con đường chánh giác. Tuy còn nhiều khó khăn, nhưng con sẽ hết lòng vượt qua với tất cả, để học hỏi những gì kinh nghiệm, để Thầy mãn nguyện với ý lệnh của Cha Trời.

*Đường Tây phang tuy xa mà tới
Vượt băng ngàn mây gió trùng khơi
Giờ đây hội ngộ rõ ràng
Con đường Chân Lý không mờ như xưa
Kìa trăng tỏ trong không mà có
Một màu mơ huyền diệu lững lơ
Ánh vàng thanh tỏa sáng nơi nơi
Mây cuộn cuộn lững lơ theo gót
Kìa Bạch Ngọc hành trình theo bóng
Bóng huyền mơ tung tỏ sắc màu
Giờ đây thanh vọng trong không
Mây ngày đưa lối, gió ngàn thổi cao
Lòng thức trên không đà rõ
Dạ một lòng tu học từ nay
Tâm đà tinh tấn tỏ tường
Thức tâm nhịp thở rõ ràng Cha ban
Tu cho rõ đâu là nẻo phải
Tịnh cho tường âm lặng đường dương
A là ý nguyện Cha lành
Di là đà chuyển hành trình gắng theo*

*Đà là sắc một màu thanh
Phật là Bạch Ngọc tỏ tường từ đây*

Kính thưa Thầy,

Con đã được trao Bí Kiếp Đạo Tâm trong lòng bàn tay phải. Con đang ngồi công phu định, thấy xuất bay ra khỏi bộ đầu, đầy đủ hình hài, như ánh màu vàng ứng xanh. Con bận tâm và thắc mắc về ánh màu xanh này. Con xin Thầy giảng dạy rõ hơn, để con lĩnh hội cho rõ ràng. Rất cảm ơn Thầy. Mong có ngày tương ngộ Thầy để Thầy chỉ dẫn rõ thật hơn trong ý lệnh của Ông Trên.

Thương và mãi mãi nhớ đến Thầy và nguyện học đạo trau dồi một chữ **KHÔNG**.

Con
BTL

Bài thơ ở trên là:

Lòng Dạ Tâm Thức Tu Tịnh A Di Đà Phật

L. con,

Thầy đã nhận được thơ của con, được biết phần tâm linh con đã phát triển và ngộ về triết giới.

Con phải từ từ cố gắng giữ phần Thanh Tịnh để đạt tới sự siêu diệu hư không đại định của Bề Trên. Lúc đó, con không còn hoang mang về cảnh vật và con sẽ

Thư Từ Lai Vãng

đi trong từ tâm sáng suốt. Lúc đó hào quang của con sẽ tỏa ra làm việc khắp các nơi, tùy sự nhu cầu phát triển với trình độ sẵn có của chính con. Lúc đó con mới thấy rõ: Chúng ta là vô cùng, phải học mãi và phải tiến mãi, phải luyện mãi để đi tới vô cùng, thì chúng ta mới rõ đấng Cha lành đã làm việc vô cùng, ngày nay chúng ta mới được một đường lối sáng suốt để tiến hóa, luôn luôn không ngừng học hỏi.

Sự kích động của gia cang cũng như sự chấn động lực của thanh điển. Chấn động lực thanh điển của chúng ta còn mạnh hơn sự kích động của thế sự. Cho nên, những người đạt được thanh điển và đạt tới triết giới thì sự kích động của thế gian không nghĩa lý gì đối với sự tâm tịnh của chính mình. Cho nên, con phải cố gắng giữ lấy sự thanh tịnh để tiến hóa tới vô cùng, hầu sớm đạt một con đường rõ rệt trong đại nguyện cứu độ chúng sanh, do con đã từng mong muốn và con đã chứng kiến cảnh đau lòng của thế gian và con muốn cứu vớt tất cả những tâm linh vượt khỏi cảnh trầm luân bể khổ hiện tại.

Con phải hành, con phải tiến, đương nhiên phải tiến, tiến về thanh giới, tiến về vô cùng; và phải lập hạnh hy sinh cho tất cả để đem lại sự sáng suốt cho tất cả. Hạnh phúc đời đời bất diệt, phần Hồn của chính chúng ta cũng bất diệt.

Từ tam thập tam thiên, giáng sanh xuống thế gian học hỏi biết bao nhiêu kiếp người. Bây giờ chúng ta mới giải tỏa được nghiệp căn và tiến hóa tới vô cùng, nhiên hậu cứu độ cửu huyền thất tổ cũng như chúng sanh đang ao ước sự công bằng của Thượng Đế. Chúng ta sẽ

ban rải khắp các nơi tùy thức thanh điền mà chuyển giải cho mọi tâm linh đau khổ hiện tại.

Con được những ấn chứng tốt đẹp và con đã mở được cái nội thức. Cái thức luân hồi của con được tiến hóa đi lên thay vì trầm luân xuống thế. Con đã học trần trước rồi, con lại học tiến hóa tới vô cùng. Sau khi con đạt tới thanh rồi, những hành động gì của con đều là thanh, con không nên chấp và sợ hãi, chỉ giữ một lòng thanh tịnh tiến hóa tới vô cùng, là con đường chơn pháp.

Thân ngoài thân mới thật là tu về Vô Vi. Xuất ra đi được để học Đạo mới định rõ chánh đạo và dũng tiến trong hành trình vô cùng bất tận.

Ngày hôm nay Thầy rất hoan hỉ được tái ngộ tường chữ và sự tiến bộ của chính con trong lá thư đề ngày 28/7/81. Rồi đây con phải vững tin và con phải chấp nhận mọi gian lao tại thế để làm sáng tỏ Chân Lý của đấng Cha lành. Tình thương và đạo đức không bao giờ bị tiêu diệt, con phải nhớ, phải giữ lấy Tình Thương và Đạo Đức, nhiên hậu mới cứu rỗi tất cả và Thanh Tịnh là cứu cánh của tâm linh của chính mình. Ráng tu để đạt, ráng tu để dẫn tiến những người ở xung quanh của chúng ta.

Tiện đây, Thầy chúc mừng cho con được an khang tự tại, thanh điền dồi dào.

Thầy của con
LSH

Thư Từ Lai Vãng

Bataan, ngày 2/9/80 Philippines

Thầy kính,

Hôm nay, con viết thư này đến thăm Thầy, con cầu xin ơn Cha mãi ban điển lành đến với Thầy.

Con vừa được đến trại này vào ngày 30/8/81. Sau khi rời trại Sikhiw 24/8/81 và đã được chuyển qua hai trại khác để làm thủ tục giấy tờ như trại Phana Bitron Transit Center. Con ở hết 3 hôm, đến 27/8, con rời trại và đến Lumini, trại để khám sức khỏe và làm giấy pas-seport. Đến 12:30 giờ, con đã rời phi trường Thái Lan và sau 3 giờ đồng hồ, con đã được đặt chân tại phi trường Manila ngày 30/8/81 và được chuyển lên xe bus đưa suốt về trại này, và đến trưa khoảng 12 giờ, con đã được xuống xe và được chỗ ở theo địa chỉ ngoài thư.

Thầy kính thương,

Hôm chia tay cùng các bạn đạo hữu với niềm xúc động quá nhớ thương, tiểu vũ trụ đã phải rung chuyển từng cơn qua hai hàng lệ ròng. Đêm tiễn đưa, chúng con có hội họp quây quần qua ly trà bánh ngọt. Các bạn có thâu băng của đêm hôm đó và con có mang theo cuộn băng làm kỷ niệm. Máy cassette mà đạo hữu tại Pháp tặng con đã để lại cho các bạn còn ở Sikhiw cùng với những cuộn băng giảng của Thầy. Hiện giờ các bạn đang giữ và đang từng lúc học tiến của ơn Thầy truyền giảng hằng lúc tại trại Sikhiw.

Còn riêng con, từ khi chia tay các bạn trong niềm luyến lưu cảm xúc, con đã thực sự rời khỏi trại và bắt đầu nhận lấy trách nhiệm mới và bài học mới mà Đức

Cha đã xếp đặt cho con, từ lúc con thật sự sống bên Cha và được Cha an ủi, tâm sự của những giờ phút buồn nhứt và vui nhứt.

Thầy thương, buồn nhất là hiện tại con đang lẻ loi trong cuộc sống, trống vắng tất cả tình thương đạo hữu. Lẻ loi quá, những âm điệu truyền giảng của ơn Thầy. Hiện tại con đang nhớ và thêm quá lời Thầy tỏ thể bên tai, qua lời giảng của cuộn băng Đức Thầy giảng Văn Tự Vô Vi 1, 2.. v..v..

Kính thưa Thầy,

Còn về cuộc sống nơi trại này chắc là Thầy đã rành hơn con nhiều. Con đến trại không ngoài hai bộ quần áo để đổi thay, tiền bạc thì không còn xu nào. Viết thư đến Thầy, con phải mượn đỡ của bạn cùng chung nhà được một tờ Aérogramme, liền vội viết đôi hàng đến thăm Thầy cùng tất cả quý đạo hữu tôn huynh ở Canada. Con vẫn mong mỗi được học hỏi và sự chuyển tiến của con trên bước đường đời cũng như đạo. Thầy sẽ là ánh sáng luôn soi đường chỉ lối đến với con trong từng cuộc sống mới và như bài học mới, mà chính là con đang phải học và đang từng bước thấp thỏi trở về quê hương thiên quốc của Đại Hồn Cha.

Thầy yêu kính,

Với lá thư Thầy gửi đến cho con, thư đề ngày 26/6 và cuộn băng Thức Tâm, con đã học nghe cùng bạn đạo suốt của những ngày Thầy rời Canada đến Mỹ quốc giảng đạo. Thầy cho con biết là có thể vào tháng 9 Thầy mới về, thì hôm nay, con viết thư này đến Thầy, có lẽ Thầy sẽ nhận đến tay và được đọc qua những lời thương

Thư Từ Lai Vãng

nhớ của con gửi đến Thầy. Con hy vọng Thầy sẽ am tường hơn những gì mà con thương nhớ đến Thầy. Mặc dầu lời lẽ trần gian có nhiều hạn chế quá, con chỉ có thể nói lên lời nhớ thương qua trang giấy nhỏ bé này thôi, nhưng nó đã chứa đựng sự rung chuyển qua từng hơi thở của chính con, qua mạch huyết của tế bào vũ trụ.

Thầy thương kính,

Muốn được tâm sự nhiều cùng Thầy qua những bài học tới, nhưng giấy mực chỉ có hạn. Con chỉ mong được ơn Thầy vào lá thư sau, con tâm sự cùng Thầy nhiều hơn và được sự chỉ giáo của ơn Thầy nhiều hơn, đem đến cho con trong những bài học mới của cuộc sống mới, bất cứ nơi đâu. Giờ đây con xin phép Thầy cho con tạm dừng bút và mong chờ đến sự tái ngộ của kỳ thư sau.

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn

Nam Mô A Di Đà Phật

Con của Thầy
TVĐ

D. con,

Thầy đi du thuyết tại Mỹ vừa về, trên 3 tháng, được đọc qua lá thư của con đề ngày 2/9/81. Được biết con đã rời trại và bắt đầu bước vào trong cuộc sống mới. .

Con đã ý thức rõ, người tu phải trở về với tâm linh của chính mình, hướng về nội thức ở bên trong của chúng ta, và hướng thượng với đấng Cha Trời, thì lúc nào chúng ta ở đâu cũng vậy đó thôi.

Ở đâu cũng còn Trời, còn Đất, còn Ta là còn cảnh thái bình của nội thức thì không có cái gì đáng buồn gì thương nhớ nhưng mà chỉ lo tiến hóa. Đó là chánh pháp. Tiến hóa tùy cảnh tùy nơi, sự dụng chạm của đời trong sự sanh khắc mà thôi, chẳng có gì khó khăn.

Cho nên rời đây con sẽ có bạn mới và sẽ phát triển theo tâm linh của chính con. Con phân rõ thứ gì là trước, thứ gì là thanh, đối diện với con và sự kích động cho nội thức của con.

Hoàn cảnh mới đem lại cho chúng ta được học hỏi thêm những điều dở hay của cuộc đời, nhiên hậu chúng ta mới có cơ hội để thuyết giảng và dìu dắt những người đã trầm luân trong bể khổ hiện tại. Chúng ta phải sống qua nhiều hoàn cảnh, nhiều trường hợp khác nhau, để học hỏi và tự mình chứng giám và thực thi công phu để chúng nghiệm tâm linh của chính chúng ta. Lúc đó mới kêu bằng, chúng ta hiểu rõ rằng: Hòa tan là gì?

Ở đâu cũng ôm lấy cái thức. Bây giờ con đi đâu, con cũng ôm lấy cái thức hồi sinh của chính con. Xuống địa ngục cũng ôm cái thức hồi sinh, lên thiên đàng cũng ôm cái thức hồi sinh để tiến hóa. Tùy hoàn cảnh ở xung

Thư Từ Lai Vãng

quanh, sự bao vây trần trọc của thế tục mà chúng ta đã hiểu rõ, nó đến rồi nó phải đi thì chuyện đó không có gì khó khăn, ta đến rồi ta cũng phải đi thì cũng không có cái gì thắc mắc.

Cho nên ở đâu, con cũng trụ tâm trong thanh điển và giữ lấy phần thanh tịnh là chánh pháp. Con phải giữ thanh tịnh để tiến hóa. Giữ phần thanh để học hỏi thêm nguyên lý của cả càn khôn vũ trụ, chư Tiên chư Phật sẽ hộ độ trong lúc con công phu, trong lúc con soi hèn, luồng điển chấn động lực của con sẽ tiến hóa lên và tiếp thu phần thanh điển của Bề Trên cứu độ. Lúc đó con mới thấy rằng Hạnh Phúc ở đâu mà có? Hạnh Phúc do sự siêng năng của chính mình và do một kỳ công giao chuyển thanh điển, chúng ta mới đi chỗ đời đời bất diệt.

Chúng ta sống hòa tan trong cả càn khôn vũ trụ, chúng ta mới thấy rõ rằng chúng ta từ mọi trạng thái mà có, thì chúng ta phải hòa với mọi trạng thái mà định.

Rồi đây, con sẽ có một số anh em mới cũng ở trong những trạng thái của con ở quá khứ và đã ôm ấp, đã sống trong kích động và phản động của cuộc đời. Ngày nay, con hòa tan thì con định ở nơi nào cũng là ổn định và tốt đẹp cả.

Cho nên, tình huynh đệ và tình thương và đạo đức của Thượng Đế không bao giờ rời khỏi nhịp thở của chính con. Con đã có sự hơi thở êm nhẹ đó là con được hưởng ngay trực tiếp nơi hào quang sáng chiếu của Thượng Đế đã ban bố cho tâm linh của con. Con phải cố gắng hưởng thượng và tiếp thu nhiều luồng điển ở bên trên, trong cái Pháp Luân Thường Chuyển, sẽ cứu

độ và sẽ mở huệ tâm cho các con. Lúc đó con mới thấy rằng: sống một xác thân và ngoài thân lại có thân, là cái Hồn con được xuất ra, là ngoài thân có thân.

Hiện tại đang mang xác phàm, nhưng mà làm việc nơi thiên cảnh. Đó, chúng ta mới thấy rõ rằng, cái cơ trình tiến hóa của nhân loại huyền vi vô cùng, không phải đơn giản như người phàm đã nói và đã thấy.

Côn trùng vạn vật nó cũng có cái thức hồi sinh của chúng nó. Khi mà con giết một con giòi hay là con muỗi, con ruồi, nó cũng có thức hồi sinh của nó. Cho nên, con tìm ra con vi trùng nhỏ, nó cũng có cơ hội để hồi sinh. Cho nên chúng ta, phần tâm linh lớn hơn những phần đó thì đương nhiên chúng ta phải có vị trí rõ rệt và sáng suốt hơn.

Cho nên, con yên tâm hướng thượng, giữ lấy phần thanh tịnh và sáng suốt. Trong cái không rồi con sẽ có tất cả. Mọi sự sẽ trở về êm đẹp với tâm khảm của con trước tiên. Rồi nhiên hậu vật chất là tạm, là phương tiện mà thôi. Rồi đây, chẳng có gì khó khăn, chỉ có cái Nhẫn và học thực hiện từ bi, thì khắp năm châu chỉ có một mà thôi. Nếu chúng ta biết được Thượng Đế, mọi người đều là con Thượng Đế, thì chúng ta sống hẳn trong đại gia đình của cả càn khôn vũ trụ, thì con không có bao giờ bị bơ vơ trong cảnh mới hay là cảnh cũ.

Cho nên, Thầy đã nói rằng:” Miếng sắt liệng dưới đất, nó sét và chùi nó, thì sự sáng nó đã có từ lâu rồi”. Vậy chớ sự thanh tịnh và sáng suốt và hạnh phúc của con đã có từ lâu chứ không phải bây giờ đến đây để tìm Hạnh Phúc. Cho nên, vì chưa thức nổi, bị trần trược xâm chiếm, thành ra chúng ta còn cầu mong nơi này,

Thư Từ Lai Vãng

nơi kia, nơi nọ. Nếu con hiểu con và con trở về với chính con để con đạt sự sáng suốt vô cùng, đó là con mới thấy rõ rằng Hạnh Phúc ở trong con, đời đời bất diệt. Con phải gánh vác nhiều hơn và làm việc nhiều hơn, gánh vác trong thanh tịnh, thương yêu, xây dựng, thực hiện tình thương và đạo đức mới là chánh pháp.

Thầy không biết nói gì hơn, gửi đến lời chúc tụng cho con vui khỏe và tiếp thu thanh quang điển lành của đấng Cha lành, rồi đây mọi sự việc sẽ được tốt đẹp.

Thầy của con
LSH

Amphion, ngày 23/9/81

Kính thưa Thầy,

Hôm nay con có đôi lời thăm Thầy được nhiều sức khỏe. Bạch Thầy, con có 8 câu thơ, con xin kính dâng lên Thầy:

*Chúng con qui tụ trở về với Cha
Chúng con quyết chí hòa tan Đại Hồn
Chúng con thương nhớ tình Cha vô cùng
Chúng con quyết chí theo chân của Thầy
Chúng con ghi khắc vào tâm ơn Thầy
Chúng con chia sẻ nỗi lòng Thầy ơi*

*Chúng con cố gắng thực thi nguyện lòng
Chúng con khai mở đạo màu Thầy ban*

Con gái của Thầy Tám

H

Kính thưa Thầy, cho con gửi lời thăm bà Tám, anh chị Y và các bạn đạo.

H. con,

Vui nhận được thư con với những lời nguyện quý báu và con đã tự phát tâm từ trong nội thức, nguyện trở về với căn bản. Con phải nhớ lấy lời nguyện. Đó là đại nguyện của chính con và con phải thực hiện cho kỳ được, thanh tịnh khai triển.

Càng tu, càng mở, càng giải bớt nghiệp trần trước tại thế gian, nhiên hậu con mới tiến tới sự sáng suốt. Qui tụ sáng suốt vô cùng, lúc đó con mới thấy rằng thức hời sinh bất diệt của chính con.

Phần Hồn của con bất diệt, Thượng Đế ở trong con và con đồng sống trong nhịp thở của muôn loài vạn vật tại thế. Đó là ánh sáng hào quang của Thượng Đế đang chiếu diệu trong tâm khâm của con. Cho nên, các con phải qui y vào chơn trạng nội thức, lúc đó các con mới thấy rằng tình thương yêu của đấng Cha lành tràn trề trong nội thức của các con. Lúc đó các con mới tịnh tâm, lo tu và không có gì bờ ngõ trên đường đời. Trong đời có đạo. Không có hơi thở, không có sự sống. Hơi thở là của đấng Cha lành ban, đấng Tạo Hóa vô cùng đã ban

Thư Từ Lai Vãng

ơn cho chúng ta tiến hóa tuần tự theo trình độ mà tiến. Cho nên, các con đang tiến theo trình độ sẵn có của các con. Rồi từ từ, con đạt tới sự thanh tịnh, lúc đó con mới thật sự qui tụ vạn linh trong tiểu thiên địa và phần Hồn chủ giác để tiến hóa tới vô cùng.

*Chúng con qui tụ về quê
Đẹp mê đẹp loạn qui về với Cha
Đại Hồn phán xét chan hòa
Trong con có Đạo chẳng xa quê nhà
Tình thương cao đẹp thiết tha
Chuyển cho các giới tự hòa tiến lên
Một lòng một dạ vững bền
Qui y nền tảng chẳng quên Cha lành*

Các con đã có tâm muốn thực hiện để đi đến Bến Giác, thì chỉ phải hành mới đến, phải lập hạnh từ tâm để cứu độ chúng sanh và thực hành cho thể xác đâu đó có trật tự, thì không lo sự thiếu thốn và không bao giờ gặt hái sự đau khổ cho nội tâm nữa.

Đau khổ là gì? Là sự tối tăm. Nếu bên trong chúng ta trước thì chúng ta rước trước; mà bên trong chúng ta thanh thì chúng ta mới hòa thanh, không bị trước nữa. Thì các con nên cố gắng thực hiện cho kỳ được. Thầy gửi lời thăm tất cả các con và mong gặp các con một ngày gần đây tại xứ Pháp.

Thầy của các con
LSH